

Onsdag den 24. oktober 2012 (D)

1

8. møde

Onsdag den 24. oktober 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Mikkel Dencker (DF):

Mener ministeren, at et årligt honorar på 125.000 kr. er for højt til de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som er indvalgt i bestyrelsen for et fælleskommunalt vandselskab, når man tager i betragtning, at vandselskabet selv anslår, at der er en mødefrekvens i bestyrelsen på fem-seks møder årligt?

(Spm. nr. S 258).

2) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at regeringens parlamentariske grundlag, Enhedslisten, støtter den militante gruppe Antifascistisk Aktion, der åbenlyst anvender politisk vold som virkemiddel?

(Spm. nr. S 244, skr. begr.).

3) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til det ridende politi?

(Spm. nr. S 245).

4) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Finder ministeren det rimeligt, at to svenske mænd, som er blevet dømt for væbnet røveri i Danmark og siden prøveløsladt og udvist fra landet, kort tid efter kan vende tilbage til Danmark og begå endnu et groft røveri, som oplyst på TV 2/Nord den 18. oktober 2012?

(Spm. nr. S 264).

5) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at udenlandske statsborgere dømt for grov kriminalitet, som er blevet prøveløsladt og udvist fra Danmark, kort tid efter udvisningen vender tilbage hertil for at begå ny kriminalitet, som det skete den 11. september, da to svenske statsborgere, der tidligere er dømt og udvist fra Danmark efter et væbnet røveri mod en guldsmed, begik røveri mod Nørresundby Bank, som oplyst på TV 2/Nord den 18. oktober 2012?

(Spm. nr. S 265).

6) Til social- og integrationsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Vil ministeren indskærpe over for landets kommuner, at afgørelser truffet af de sociale nævn skal efterleves straks, og at man i kommunen ikke blot kan sætte afgørelsen på standby i den tid, hvor kommunen kører en ankesag ved Ankestyrelsen eller ved domstolene?

(Spm. nr. S 220).

7) Til handels- og investeringsministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Vil ministeren sikre, at den norske told, som er blevet pålagt hortensia, bliver fjernet?

(Spm. nr. S 246).

8) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Har ministeren fortsat en »drøm om et sundhedsvæsen uden privathospitaler« og dermed en drøm om et sundhedsvæsen, hvor det offentlige har monopol på al sygehusbehandling?

(Spm. nr. S 260).

9) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Vil ministeren redegøre for, om ministeren fuldstændig kan afkræfte, at regeringen vil indføre øget brugerbetaling for hørehæmmede danskere?

(Spm. nr. S 262).

10) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Vil ministeren redegøre for sin holdning til en undersøgelse af sagen om det såkaldte videoklip fra »Operation Green Desert«, og herunder oplyse, hvorfor ministeren ønsker sagen undersøgt i den kommende undersøgelseskommission om Irak?

(Spm. nr. S 259).

11) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at de oplysninger om »Operation Green Desert«, som blev forelagt ministeren i uge 41, ikke blev drøftet med forsvarsforligskredsen fredag den 12. oktober 2012?

(Spm. nr. S 261).

12) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Hvilke initiativer vil ministeren tage med henblik på, at økonomien bag byggeriet af en stormoské på Vibevej bliver undersøgt, og at regnskaberne bliver gjort offentligt tilgængelige, og hvad vil ministeren gøre for at sikre, at det ikke er det iranske præstestyre, som kommer til at kontrollere den forkyndelse og religiøse propaganda, som kommer til at udgå fra stormoskeen?

(Spm. nr. S 263, skr. begr.).

13) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Vil ministeren forklare, hvorfor folkekirkemedlemmers egenbetaling til gravsteder er steget så eksplosivt inden for de sidste år, som det er tilfældet, og mener ministeren ikke, at det er urimeligt set i lyset af, at langt de fleste har betalt kirkeskat gennem et langt liv? (Spm. nr. S 266, skr. begr.).

Kl. 13:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Lovforslag nr. 36 (Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om sammenlægning og spaltning af uddannelsesinstitutioner m.v. og om ophævelse af lov om Det Informationsvidenskabelige Akademi. (Mulighed for sammenlægning og spaltning af universiteter, uddannelses- og forskningsinstitutioner m.v.)) og

Lovforslag nr. 37 (Forslag til lov om ændring af lov om offentlige forskningsinstitutioners kommercielle aktiviteter og samarbejde med fonde. (Mulighed for universiteterne til at formidle visse boliger og studielån i forbindelse med internationale uddannelsessamarbejder)).

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Lovforslag nr. 38 (Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi. (Ændring af revisionsklausul)).

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lovforslag nr. 39 (Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og apotekerloven. (Regelforenkling i den kommunale tandpleje, ophævelse af pensionisters tilskud til håndkøbslægemidler og ændring af kompetenceregler om apotekeres udnævnelse m.v.)).

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Lovforslag nr. 40 (Forslag til lov om ændring af søloven, lov om skibes besætning, lov om tillæg til strandingslov af 10. april 1895 og forskellige andre love samt ophævelse af lov om registreringsafgift for fritidsfartøjer. (Gennemførelse af vragsjernelseskonventionen, tilpasninger som følge af passagerrettighedsforordningen, gebyr for sønærings- og kvalifikationsbeviser, indførelse af en årlig afgift for skibe optaget i skibsregistre og sanktionering af skibsførerens forpligtelse til at redde de ombordværende m.v.)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget ministeren for sundhed og forebyggelse og miljøministeren.

Til ministeren for sundhed og forebyggelse er der anmeldt følgende spørgsmål:

Liselott Blixt (DF)

Sophie Løhde (V)

Martin Geertsen (V)

Karina Adsbøl (DF)

Birgitte Josefsen (V)

Til miljøministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Birgitte Josefsen (V)

Jørn Dohrmann (DF)

Vi ser, om vi ikke kan nå alle sammen. Det tror jeg nu nok vi kan.

Hvis der er flere, der ønsker at melde sig som spørger, skal de gøre det nu. Det er der ikke.

I første runde har spørger og minister begge op til 2 minutters taletid, og herefter følger runder, hvor spørger og minister hver gang har 1 minuts taletid.

Den første, der har et spørgsmål til ministeren for sundhed og forebyggelse, er fru Liselott Blixt, værsgo.

Kl. 13:02

Spm. nr. US 17

Liselott Blixt (DF):

Tak. Jeg kunne have gjort det meget simpelt ved at spørge ministeren, om det er o.k. at få abort på grund af barnets køn. Men samtidig vil jeg også tilføje spørgsmålet om, hvad ministeren agter at gøre, efter at vi i DR Nyheder i sidste weekend fik oplysninger om, at der er flere kvinder, der er rejst til Sverige og har fået en abort, fordi de har fået en kønsscanning i Danmark, der har vist, at de – for de flestes vedkommende – har ventet en pige.

Kl. 13:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:02

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg tror, at spørgeren og jeg her er fuldstændig enige om, at det etisk overhovedet ikke er i orden at fravælge et barn på grund af køn. Det er jo sådan i Danmark, at vi har fri abort til udløbet af 12. svangerskabsuge, mens man i Sverige har fri abort frem til udløbet af den 18. svangerskabsuge. Derfor kan man sige, at man jo ved en scanning frem til den 18. uge, som viser kønnet, i Sverige i princippet kan få foretaget en abort, for det er jo det, de grænser bestemmer, nemlig hvornår man kan få foretaget en abort ud fra sine egne bevæggrunde uden at bede nogen om tilladelse og uden at skulle leve op til nogen særlige kriterier.

Jeg synes, det er fuldstændig afgørende at slå fast, at i Danmark har vi ikke i hjemmel i lovgivningen til på baggrund af barnets køn at give tilladelse til abort efter 12. svangerskabsuge. Det mener vi ikke skal være lovligt, og det mener jeg heller ikke fremadrettet skal være lovligt. Jeg mener, det er en fornuftig lovgivning at have. Derfor har vi jo også et abortankenævn, som ikke på noget tidspunkt har givet tilladelse til en abort efter 12. uge, på baggrund af at en kvinde nu måtte ønske sig et barn med et andet køn, og sådan mener jeg også det skal være.

Kl. 13:04

Kl. 13:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Liselott Blixt.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 13:04

Kl. 13:06

Liselott Blixt (DF):

Jeg er glad for, at ministeren faktisk svarede på mit andet spørgsmål, som jeg ville have stillet nu, for vi hørte netop også i udsendelsen, at der var nogle, der herhjemme havde anket og faktisk fået en abort på grund af kønnet. Der mente man, at der var lovhjemmel til det i den abortlovgivning, som vi har i dag. Men der kan jeg forstå på ministeren at det ikke er tilfældet; der er ikke nogen, der har fået foretaget en abort på grund af køn herhjemme i Danmark.

Men så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan ministeren vil arbejde for, at vi eventuelt kunne få lavet nogle aftaler. Vi arbejder jo efterhånden meget på tværs. Nu er der jo møde i Nordisk Råd i næste uge, hvor man kunne tage det op med sine nordiske kollegaer. Der er Europa-Parlamentet, hvor man netop også kunne tage det op og spørge, hvordan vi sikrer, at det her ikke sker.

Er det noget, ministeren vil arbejde på? Kunne man f.eks. forbyde herhjemme, at gravide fik foretaget kønsscanninger før 18. uge, sådan at vi sikrer, at de ikke bare sådan kan tage til Sverige? Så kan det være, at de så bare får lavet scanningen et andet sted, men er der nogle steder, hvor man ligesom kan sætte ind, eller hvor ministeren mener vi måske kan gøre noget, der sikrer, at vi ikke ser den her trafik, som man forventer vil stige med årene?

Kl. 13:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det ministeren. Og jeg skal lige indskærpe, at vi skal overholde taletiden på 1 minut, for ellers når vi ikke alle spørgerne. (*Liselott Blixt* (DF): Nå, for søren da, ja.)

Kl. 13:05

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det kan spørgeren ikke være bekendt over for de andre med spørgsmål.

Jeg vil sige, og spørgeren er jo sådan set selv inde på det, at sætter vi en lovgivningsmæssig grænse, der hedder, at man ikke kan gøre det ved privat tilkøbte scanninger før 18. uge – for det er jo sådan, at det i det offentlige som udgangspunkt er i den 12. og 20. uge, man får tilbudt en scanning, medmindre der er noget ekstraordinært, så det må også være over for de private spørgeren tænker at indføre forbud op til 18. uge – så kan man jo gå et andet sted hen og få den.

Det er jo det, der er, kan man sige, problemstillingen her som udgangspunkt. Vi har en grænse, der hedder 12 uger, i Danmark og en anden grænse i Sverige. Og så er virkeligheden jo, at der i nogle europæiske lande er en endnu højere grænse for, hvor sent man kan få en abort uden at skulle have særlig tilladelse og altså få en abort uden at skulle forklare nogen ens bevæggrunde, og hermed kan bevæggrundene jo også være, at barnet har et andet køn end det, man ønsker sig.

Det er jo den samme problemstilling, der gør sig gældende, når vi snakker scanninger: Selv om vi lavede en lovgivning her, der sagde, at man ikke må oplyse barnets køn frem til uge 18, er der jo ikke noget, der forhindrer de kvinder, der måtte være optaget af det, i at købe sig til den scanning i et andet land. Derfor tror jeg, at det, vi har at gøre med her, er en grundlæggende etisk debat, som jeg meget gerne vil løfte sammen med ordføreren, sammen med alle her i landet. Jeg synes simpelt hen, det er forkert, det er etisk uforvarsomt at fravælge børn på grund af deres køn.

Liselott Blixt (DF):

Jeg fik ikke lige svar på spørgsmålet: Er det noget, ministeren vil tage op, eventuelt i Europa-Parlamentet eller i samarbejde med ministrene i EU, sådan at vi eventuelt kunne lave nogle løsninger, der sagde, at hvis man kom til et andet land med det formål at få foretaget en abort på grund af en kønsscanning, var det ikke noget, man gav tilladelse til?

Kl. 13:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:07

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er jo det, der var hele pointen i, at jeg redegjorde for, hvordan der er forskellige grænser: 12 uger i Danmark, 18 uger i Sverige, og jeg mener, den er helt oppe på 24 uger i England, i forhold til hvornår man kan få fri abort. Så bliver det jo ikke krævet, at man oplyser, at det er på grund af en kønsscanning, eller at det er på grund af, at det passer dårligt socialt, eller hvad det nu kan være. Så er det jo den enkelte kvindes valg.

Derfor vil jeg bare gentage det, som faktisk var mit svar på spørgerens spørgsmål, nemlig at det her er en holdningsmæssig diskussion; det er en etisk kamp, som jeg mener at spørgeren, jeg selv og alle andre i samfundet her skal være med til at tage. For at lave lovgivning, og spørgeren har jo selv været inde på det, betyder, at de mennesker, der i dag mener, at det er acceptabelt, at det holdningsmæssigt er inden for skiven, ville kunne opsøge det andre steder alligevel. Derfor mener jeg, det er en vigtig diskussion at tage, men jeg tror ikke på, at det er via en strammere lovgivning, vi skal gå, fordi der jo faktisk ikke er hjemmel i lovgivningen til det her.

Kl. 13:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til spørgeren fru Liselott Blixt.

Den næste spørger til sundhedsministeren er fru Sophie Løhde.

Kl. 13:08

Spm. nr. US 18

Sophie Løhde (V):

Er det ministerens holdning, at ministeren ikke har afgivet forkerte oplysninger over for Sundhedsudvalget i forbindelse med det åbne samråd den 9. oktober 2012 omkring inddragelse af den faglige ekspertise i forhold til smertebehandling i revurderingen af stærke smertestillende lægemidler?

Kl. 13:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:08

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det var jo det samråd – og det tror jeg spørgeren kan nikke bekræftende til – hvor vi også havde formanden for Medicintilskudsnævnet med, og nu ved jeg ikke, hvad det konkret er, spørgeren spørger ind til, men det er selvfølgelig aldrig nogen sinde min hensigt at give forkerte oplysninger til Folketinget, hvad enten det er i et samråd, her i salen i en spørgsmålsudveksling eller når jeg svarer skriftligt. Det skal man selvfølgelig ikke.

Kl. 13:09

Kl. 13:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:09

Kl. 13:12

Sophie Løhde (V):

Jeg spørger blot, om man har afgivet forkerte oplysninger over for Folketingets Sundhedsudvalg – og dermed misinformeret udvalget – under samrådet den 9. oktober, hvor ministeren udtalte, og jeg citerer:

Men i det konkrete tilfælde var Medicintilskudsnævnet ikke bekendt med, at der var et forum på 25, 17 eller 11 – eller hvor mange, det nu er – smertelæger, og derfor havde man dem ikke på høringslisten, men de blev selvfølgelig inddraget, da det kom frem.

Den her udtalelse kan jeg simpelt hen ikke få til at stemme. Punkt 1, fordi den gruppe af smertespecialister, som ministeren selv omtaler, aldrig nogen sinde kom på høringslisten, og endelig, punkt 2, vil jeg sige følgende: Jeg står her med et program for et møde på Odense Universitetshospital fra den 6. november 2010, altså for lige omkring to år siden, og jeg kan se, at lederen af Lægemedelstyrelsens tilskudssektion har deltaget som oplægsholder. Desuden deltog adskillige af de protesterende smertespecialister som oplægsholdere og deltagere. Mødet var i øvrigt arrangeret af Danske Smerteforum.

Det er altså to år siden tilbage i 2010. Hvordan kan det så være, at man kan oplyse over for udvalget – både mundtligt i samråd og skriftligt via svar – at man ikke på forhånd var bekendt med gruppen af smertelæger, inden revurderingsprocessen blev startet?

Kl. 13:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:10

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen som både jeg og formanden for Medicintilskudsnævnet redegjorde for på samrådet, fungerer de her processer jo på den måde, at alle, der vil høres, kan blive hørt. Det er åbne processer. Man kan henvende sig, og så bliver ens input taget med.

I udgangspunktet har Medicintilskudsnævnet en høringsliste, som de selv sender ud, men hvis der er folk, der henvender sig efterfølgende, kommer de med. Det redegjorde formanden for Medicintilskudsnævnet jo for på samrådet, og jeg kan jo henvise til hans redegørelse der.

Kl. 13:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:11

Sophie Løhde (V):

Jeg er nødt til at spørge ministeren, om ministeren fastholder sine udtalelser fra det åbne samråd den 9. oktober 2012 i Sundhedsudvalget. Ja eller nej?

I tilfælde af et ja, fastholder ministeren så, at eksempelvis den her gruppe af smertespecialister, der som de eneste har taget en diplomuddannelse i smertebehandling, og som henvendte sig i adskillige omgange, blev optaget på høringslisten? Hvis man faktisk går ind og kigger på de to høringslister, blev de aldrig nogen sinde optaget. Dansk Smerteforum, som jeg må gå ud fra at ministeren mener er et fagligt selskab, blev først optaget på høringslisten, efter at de selv henvendte sig. Men ministeren omtaler her den gruppe af specialiserede smertelæger, men de kom altså aldrig på høringslisten.

Så mener ministeren, at man har udtalt sig faktisk korrekt om det, der rent faktisk er foregået her?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Nu ved jeg ikke, hvilke konkrete høringslister fru Sophie Løhde henviser til. Dem må man jo konkret fremsende, så jeg kan forholde mig til det. Jeg kan ikke vide, hvad fru Sophie Løhde står med foran sig.

Jeg vil bare sige om den konkrete debat, der er i aviserne med jævne mellemrum, og den konkrete utilfredshed hos smertelægerne, som jeg ikke ved om fru Sophie Løhde står her på vegne af, men i hvert fald omtaler hun dem i dag, at jeg hæfter mig ved, at hverken Dansk Selskab for Almen Medicin eller de praktiserende lægers organisation har indsendt et høringssvar. Vi snakker jo om, hvorvidt det betyder noget for den faglige kvalitet i vurderingerne. Lægeforeningen indsendte høringssvar, hvori det fremgik, at de ikke havde nogen bemærkninger. Og så er der en kreds af smertelæger, der har henvendt sig, og deres henvendelse er jo blevet taget med. Det har fru Sophie Løhde lige så vel som jeg hørt formanden for Medicintilskudsnævnet beskrive.

Hvad det så er for konkrete høringslister, fru Sophie Løhde taler om, kan jeg ikke vide, og derfor vil jeg også afholde mig fra at sige noget konkret om dem.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til fru Sophie Løhde.

Den næste med et spørgsmål til sundhedsministeren er hr. Martin Geertsen.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 19

Martin Geertsen (V):

Tak for det. Med forlov vil jeg i virkeligheden gerne bevæge mig en lille smule uden for de her tykke mure, der er på Christiansborg. Der foregår jo mange spændende ting på det sundhedspolitiske område, også ude i regionerne. Der er jo mange forskellige måder at håndtere de sundhedspolitiske udfordringer på rundtomkring i regionerne.

En af de regioner, som har påkaldt sig min interesse her på det seneste, er Region Sjælland, som i forbindelse med deres aftaler om budget – jeg tror, at både ministerens parti og mit eget parti deltog – har fastsat en målsætning om en behandlingsgaranti på 1 måned, også for de ikkealvorlige, ikkelevstruende sygdomme.

Det kunne være interessant at høre et ministerielt bud på, hvordan ministeren opfatter det forhold, at en region i virkeligheden giver den differentierede behandlingsgaranti, som ministeren jo lægger op til, lidt et skud for boven. Opfatter ministeren det som en eller anden form for regional chikane af de sundhedspolitiske mål, som ministeren selv har?

Kl. 13:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:14

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for spørgsmålet og tak for anledningen til at diskutere den differentierede behandlingsgaranti og ikke mindst udredningsretten med ordføreren igen. Det er noget af det, som jeg er rigtig stolt af som sundhedsminister. Det er et af vores flagskibe inden for sundhedsområdet, nemlig at alle danskere nu får ret til at blive udredt inden for 1 måned.

Så spørger spørgeren, om jeg konkret vil forholde mig til, hvordan man har valgt at indrette sig i en region i forlængelse af det her. Jeg betragter det såmænd hverken som et skud for boven eller chikane, eller hvad det var, ordføreren spurgte ind til.

Som ordføreren vil vide, nu han kender vores forslag, går den differentierede behandlingsgaranti ud på, at man maksimalt skal vente i 2 måneder. Det vil sige, at hvis en region vurderer, at de har kapacitet til at indrette deres sundhedsvæsen på en måde, så de både kan sikre danskerne den grundlæggende, markante forbedring, der ligger i udredningsretten – altså at man kan blive udredt inden for 1 måned, at ansvaret er samlet et sted, at man ikke længere skal være kastebold i systemet – og samtidig kan behandle både de mest alvorligt syge patienter hurtigere, som jo er hele forudsætningen for at lave en udredningsgaranti og en differentieret behandlingsgaranti, og de mindre alvorlige på en måde, så økonomien hænger sammen, føler jeg mig ikke chikaneret af det, og heller ikke, at jeg har fået et skud for boven.

Kl. 13:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 13:16

Martin Geertsen (V):

Det lyder faktisk heller ikke særlig behageligt at blive skudt lige der. Det, som jeg sådan set godt vil følge op på, er, at ministeren siger, at så må regionerne indrette sig, som de vil, og hvis der er nogen, der vælger at holde en behandlingsgaranti på 1 måned, må de sådan set selv om det, ud fra de politiske og økonomiske forudsætninger der måtte være i den enkelte region. Det har jeg fuld forståelse for, men hvordan har ministeren det så med at skulle fremlægge en politik, som jo grundlæggende er mindre ambitiøs end den politik, som man f.eks. ser i Region Sjælland?

Hvis vi nu leger – og meget politik går jo ud på at være hypotetisk – og forestiller os, at alle fem regioner sagde, at de bevarer behandlingsgarantien på 1 måned, hvordan ville ministeren så svare, hvis man påstod, at ministerens forhold til behandlingsgarantien var mindre ambitiøs end det, man rent faktisk har mulighed for ude i regionerne?

Kl. 13:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:17

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Først vil jeg anfægte, at politik går ud på at forholde sig til hypotetiske spørgsmål. Det er det, politisk drilleri går ud på, og hypotetiske spørgsmål er jo nogle af de sjoveste at skulle begive sig ud i at svare på. Jeg synes ikke, at det er den mest frugtbare måde at tage en politisk debat på.

Jeg vil faktisk gerne forholde mig til den virkelighed, vi har med at gøre. Helt konkret vil jeg bare sige, at jeg ikke har haft lejlighed til at nærstudere den budgetaftale, man har ude i Region Sjælland, eller den konkrete indretning. Jeg har ikke haft lejlighed til at studere det eller drøfte med Region Sjælland, hvilke overvejelser der ligger bag, og derfor vil jeg heller ikke stå her i dag og gøre mig klog på, hvordan man har tænkt sig at det skal fungere.

Kl. 13:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 13:18

Martin Geertsen (V):

Jeg vil tro, det er sådan, at man blandt Region Sjællands politikere, herunder jo repræsentanter både fra ministerens parti og fra mit eget, har sagt: Det, det handler om for os, er jo at sætte patienten i centrum, og uanset hvilken lidelse man har, er det – på forskellige niveauer ganske vist – at skulle stå på en venteliste. Der er ministerens bud til de danske patienter så, at de kan få lov til at vente helt op til 2 måneder på at blive behandlet, mens de ansvarlige politikere i Region Sjælland, herunder repræsentanter for ministerens eget parti, siger: Vores borgere i Region Sjælland skal da ikke vente i 2 måneder. Vi har som målsætning at nedbringe ventetiden, så den maksimalt må være 1 måned.

Igen: Hvor synes ministeren at patienten bliver sat mest i centrum? Ved den differentierede ventetid eller ved den visionære behandlingsgaranti på 1 måned, som regionspolitikkerne i Region Sjælland, herunder repræsentanter for SF, har opstillet?

Kl. 13:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:19

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg synes, det mest visionære – og det er faktisk noget af det, jeg ubetinget er allermost stolt af, og som er noget af det, der har været efterlyst i allerlængst tid fra faglige kredses side – er, at vi nu giver danskere en ret til hurtig udredning. Vi samler ansvaret et sted, vi giver en ret til, at man kan blive udredt inden 30 dage, og man slipper for at være kastebold i systemet. Det er jeg vanvittig stolt af. Det vil betyde, at flere mennesker med alvorlige sygdomme kan behandles før, fordi det bliver opdaget hurtigere. Så det er en markant forbedring, som vi kan være rigtig stolte af.

Jeg vil bare sige, at den her omtalte visionære behandlingsgaranti jo har betydet en skævvridning af sundhedsvæsenets ressourcer over imod sygdomme, som ofte er mindre alvorlige, men jo i høj grad også over mod de sygdomme, hvor der har været et privat alternativ. Her har regionerne skullet behandle inden for 1 måned, ellers ville patienterne gå til de private. Ved at lave den differentierede ventetid får vi sat det sundhedsfaglige skøn i centrum, og derfor er det ikke korrekt, som spørgeren siger, at det vil være meget lidelsesfuldt at stå på listen, for lige præcis spørgsmålet om smerter er jo en af de ting, som afgør sygdommens alvor, og hvornår man har sin ret, altså om det er inden for 1 måned eller 2 måneder. Så det er en af de ting, der indgår, når lægerne vurderer det.

Kl. 13:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Martin Geertsen.

Den næste, der stiller spørgsmål til sundhedsministeren, er fru Karina Adsbøl.

Kl. 13:20

Spm. nr. US 20

Karina Adsbøl (DF):

Spørgsmålet lyder sådan: Hvordan vil ministeren sikre, at hørehæmmede ikke bliver ramt af regeringsudspillet omkring besparelser på høreapparatområdet i forhold til øgede ventelister og ringere service?

Kl. 13:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:20

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Med det forslag, som jeg går ud fra at spørgsmålet drejer sig om, sætter vi tilskuddet til høreapparater i privat regi ned, og det gør vi, fordi vi kan se, at der har været et markant prisfald på høreapparater, som er indkøbt af det offentlige, og det må vi forvente at de private også kan realisere. Vi sætter ikke tilskuddet så meget ned, som vi kunne i forhold til det prisfald, der ellers er opstået.

Jeg vil bare sige – det har jeg sagt i hvert fald i ét samråd og måske også ved flere lejligheder – at det jo ikke er mig som sundhedsminister, der afgør, hvordan man fastsætter priser i det private. Jeg afgør, hvor stort det offentlige tilskud skal være, og det er sådan set de private høreapparatudbydere, der bestemmer, om de så vil have en meget stor eller en mindre avance på, at der er mennesker, der har brug for høreapparater i det her land. Jeg vil bare sige, at jeg som sundhedsminister ikke vil være med til at bruge vores begrænsede sundhedsressourcer til at øge avancen og overskuddet hos nogle private forhandlere.

Kl. 13:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 13:22

Karina Adsbøl (DF):

Skal jeg forstå ministerens svar sådan, at hun går ind for øget brugerbetaling, når det er sådan, at man har et hørehandicap eller en hørenedsættelse? For det er jo det, der vil ske. Altså, hvordan vil ministeren med det her lovforslag sikre, at borgere, der har et høreproblem, ikke kommer til at stå der i mange uger? Så vidt jeg har forstået, er ventelisterne i det offentlige 33 uger, og man må sige, at det jo så er godt, at man har det private, hvor de kan komme til, og som ligesom kan afhjælpe det.

Så jeg tror, man skal vende det om og spørge: Hvor mange har det private så hjulpet, hvor det offentlige ikke har kunnet slå til i forhold til det her? Altså, jeg er bekymret for det her, og jeg er bekymret for, hvordan det vil ramme – også i forhold til livskvaliteten for de her mennesker.

Kl. 13:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:22

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Prøv at høre: Priserne på høreapparater er faldet markant – markant. Det kan vi se i de aftaler om indkøb, der er indgået på vegne af det offentlige. Når priserne er faldet så markant her, må man også antage, at medmindre de private er virkelig, virkelig dårlige købmænd, er det altså, fordi høreapparaterne nu kan anskaffes billigere end tidligere. Det ville være naturligt, for sådan er det med den teknologiske udvikling, altså at ting, der tidligere har været avancerede hjælpemidler, i dag er almindelige forbrugsgoder. Det er ikke for at sige, at vi er der, hvor høreapparater er et almindeligt forbrugsgode, men det er for at sige, at det er den vej, det tit går med den teknologiske udvikling.

Det, jeg som sundhedsminister har ansvaret for, er de offentlige tilskud. Jeg kan ikke forsvare, at vi fastholder et højt offentligt tilskud, når prisen på høreapparater falder, for hvad betyder det? Ja, det betyder, at de private forhandlere får en højere avance og et større overskud. Er det det, vores fælles sundhedskroner skal gå til, eller skal de gå til vores sundhedsvæsen for at sikre, at flest mulige mennesker får hjælp af så høj kvalitet, som de har behov for? Jeg mener det sidste.

Jeg har en klar forventning om, at de private, når de kan få høreapparater billigere, så også lader prisen følge med, men det er de private leverandørers ansvar at leve op til det.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 13:24

Karina Adsbøl (DF):

Altså, der kan jo være noget med kvaliteten, når man regner sådan nogle ting ud, og som jeg har forstået det, har Rigsrevisionen jo sagt, at det private er billigere end det offentlige. Jeg forstår ikke ministerens tankegang omkring det. Hvis der bruges gammel teknologi fra 2002, eller hvornår de her tal er fra, må man jo sige, at så er kvaliteten måske heller ikke den bedste. Jeg er bekymret for de mennesker, det går ud over, og jeg er bekymret for de borgere, det går ud over. Jeg er bekymret for lange ventelister, og derfor må jeg bede ministeren redegøre for det her.

Hvis det er penge, der mangler, og som ministeren gerne vil have i kassen, vil jeg spørge: Hvorfor er det så, at man ikke tager de her interessante løsningsforslag med i det her? Der er kommet rigtig mange løsningsforslag til, hvordan man kan finde midlerne. Så det her er jo et spareforslag fra ministerens side. Det er ikke for at hjælpe de borgere, som har et hørehandicap.

Kl. 13:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:25

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Først vil jeg sige, at jeg ikke ved, hvad det er for noget i 2002, spørgeren henviser til. Der er jo ikke tale om høreapparater fra 2002. Der er tale om, at man i det nyeste offentlige udbud har fået høreapparater markant billigere end hidtil. Så jeg ved ikke, hvad det er i 2002, spørgeren snakker om, men hvis der er et eller andet, svarer jeg selvfølgelig gerne på det skriftligt.

Det her handler ikke om at spare penge på folk, der har behov for høreapparater. Det handler om, at jeg som sundhedsminister ikke kan leve med, at vi bruger vores begrænsede fælles sundhedsressourcer på øget avance hos private forhandlere af høreapparater. Høreapparaterne er blevet billigere, det kan vi se, og det må også betyde noget for, hvor stort et offentligt tilskud man skal sende med ud i det private.

Det her handler jo ikke om at sige, at vi kun skal have et offentligt system i forbindelse med høreapparater – overhovedet ikke. Det handler bare om at sige, at jeg som sundhedsminister har et ansvar for, at vi får mest mulig sundhed for pengene. Og det er ikke god sundhed for pengene at sørge for, at det offentlige tilskud er uændret, mens prisen for høreapparater falder markant, for det betyder ene og alene, at de private forhandlere kan trække et større overskud ud. Den form for overbetaling vil jeg ikke være med til, for den synes jeg at vi har set for meget af hidtil.

Kl. 13:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Karina Adsbøl.

Den næste spørger er fru Birgitte Josefsen.

Kl. 13:26

Spm. nr. US 21**Birgitte Josefsen (V):**

Forventer sundhedsministeren længere ventetid til behandling for patienterne, der jo i dag har en patientrettighed, der hedder 30 dage,

når nu ministeren får førstebehandlet sit lovforslag her på fredag? Det er jo en fordobling af ventetiden og en meget kraftig forringelse af patienternes rettigheder, vi er vidne til, med det lovforslag, som ministeren har fremsat.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:27

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg kan sige, som jeg også sagde til hr. Martin Geertsen, at jeg sådan set grundlæggende er uenig i den præmis, at det er en forringelse. Det her er en markant forbedring for danske patienter, som nu får en håndfast ret til at blive udredt inden for 1 måned. Ansvar et bliver samlet ét sted. Man skal ikke længere i en situation, hvor man er syg, være case manager i sit eget sygdomsforløb. Det vil betyde utrolig meget, og det vil også betyde, at vi kan leve op til vores målsætning om, at de mest syge skal behandles først. Vi kommer til at opdage sygdomme tidligere. Vi kommer til at få et system, der fungerer markant bedre for patienten, fordi det sætter patienten i centrum.

Det er et opgør med et system, som vi har kendt under den borgerlige regering, hvor sundhedsvæsenets ressourcer er blevet skævvredet over mod behandling af sygdomme, som oftest er mindre alvorlige, og som kun dækker de områder, hvor de private sygehuse kan og vil indgå aftaler med regionerne. Det mener jeg ikke at der er nogen rimelighed i. Jeg mener, at det er en forkert skævvridning. Jeg mener ikke, at det er den rigtige måde at bruge vores ressourcer på, og derfor synes jeg, at udredningsretten og en differentieret behandlingssgaranti er en markant forbedring i det danske sundhedsvæsen.

Kl. 13:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 13:28

Birgitte Josefsen (V):

Nu havde jeg jo sådan set en klar forventning om, at ministeren ville svare på det, jeg spurgte om, for jeg spurgte til behandlingen. Når vi snakker om udredning, er vi jo enige, for det forslag, der ligger om en hurtig udredning, var jo et forslag, som den borgerlige regering allerede havde fået formuleret og var klar til at fremsætte i Folketingssalen, men ikke fik mulighed for at fremsætte, fordi der kom et valg. Så det her handler alene om behandlingen.

Altså, når man er udredt, har man i dag en ret til at blive behandlet inden for 1 måned. Det udruller ministeren nu til at være 2 måneder, så det er en fordobling af ventetiden. Forventer ministeren, at patienterne kommer til at vente længere tid på behandling eller kortere tid på behandling?

Kl. 13:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:29

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg kan høre, at ordføreren har læst regeringens forslag og kender det. Ved at lave differentierede ventetider sætter vi det sundhedsfaglige skøn i centrum igen. Så det er ikke et spørgsmål om, hvor der er private udbydere eller ej, men et spørgsmål om, hvilke patienter der har gavn af at blive behandlet hurtigere, og hvem der kan vente, uden at det har konsekvenser, fordi sygdommen udvikler sig, eller fordi man går med store smerter, eller fordi det lægger markant store begrænsninger ind i livssituationen.

Modsat den ordning, der var under den borgerlige regering, er det ikke nogen tilfældig sontring nu, så det er ikke noget tilfælde, hvem der venter, og hvem der ikke venter. Om en patient skal vente 1 måned eller 2 måneder kommer med den differentierede ventetid til at afhænge af en sundhedsfaglig, en lægefaglig vurdering. Det synes jeg skal være det styrende i vores sundhedsvæsen, nemlig at dem, der er mest syge, dem, der har mest behov for at få behandling først, får det, og dem, der kan vente, venter så. Men det skal være en lægefaglig vurdering, og ikke en eller anden tilfældighed om, hvor der er en privat udbyder, der ellers tager over.

Kl. 13:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 13:30

Birgitte Josefsen (V):

Nu har det aldrig været en politisk vurdering, hvilke patienter der skal behandles først. Det er alene en lægefaglig vurdering. Det er det med den nuværende ordning, og det bliver det også med den fremtidige ordning. Det er faktisk med i det lægeløfte, lægerne har afgivet, at man prioriterer den meget syge frem for den mindre syge. Så det er det, man altid har gjort og også vil gøre fremover.

Men hvordan forholder ministeren sig til, at eksempelvis børn og unge, der får konstateret en leddegigt, nu kan risikere at komme til at vente i lang tid for at blive behandlet? Det betyder, at de skal leve i 2 måneder med stærke smerter. 2 måneder betyder faktisk også, at de kan risikere at få ledsmerter og ledforandringer, som de skal leve med resten af deres liv. Det er sådan set det, ministeren risikerer med det lovforslag, som regeringen har fremsat. Det er en betragtelig forringelse af patienternes rettigheder. Jeg troede, vi levede i et land, hvor man havde fokus på at forbedre borgernes rettigheder frem for at forringe dem.

Kl. 13:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:31

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg kan jo godt høre, at Venstre har gang i en skræmmekampagne af rang. Der bliver manet spøgelser frem. Det her er nok en forsmag på vores debat på fredag, hvor vi skal behandle forslaget. Det bliver så en fornøjelig omgang vinden på, kan jeg høre. Prøv at høre: »Et barn, der har stærke smerter, en patient, der har stærke smerter«. Hvis man læser lovforslaget – jeg mener, at man kan læse det i bemærkningerne på side 6 – så kan man se de kriterier, der bliver lagt til grund for, hvornår man har 1 måned, og hvornår man har 2 måneder. Ordføreren nikker, så ordføreren har endda læst bemærkningerne til lovforslaget og har læst på side 6, eller hvor det nu er, at stærke smerter er noget af det, der gør, at man skal behandles først.

Så der er altså ikke andet end spøgelser og skræmmende bussemænd i det spørgsmål, hvor man fremmaner et billede af børn med store smerter, der skal vente i længere tid. Det, der er virkeligheden, er jo, at det ikke har noget som helst med lægeløftet at gøre. Det er jeg enig med spørgeren i. Det er uændret under den nuværende og den tidligere regering, men når jeg siger, at det var en tilfældighed og ikke et lægefagligt skøn, der afgjorde, hvornår man blev behandlet under det tidligere regime med den behandlingsgaranti på 1 måned, er det, fordi den behandlingsgaranti kun var reel de steder, hvor man kunne gå et andet sted hen og få behandling, og derfor er der meget store patientgrupper i det her land, der ikke har kunnet bruge den behandlingsgaranti til noget som helst. Derfor er jeg rigtig stolt af den forbedring, vi laver med udredningsretten og den differentierede behandlingsgaranti.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Birgitte Josefsen.

Så er det den sidste spørger til sundhedsministeren, og det er fru Jane Heitmann.

Hvis alle vil sørge for at overholde tiden, kan vi nå alle spørgere i dag.

Kl. 13:32

sign kunne se ud. Og i det vil der selvfølgelig også ligge vurderinger af, hvordan vi sikrer, at det vil blive anvendt. For det er jo helt rigtigt, at sker der ikke indrapporteringer i sådan et overvågningssystem, vil nytten være til at overskue.

Kl. 13:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Jane Heitmann.

Kl. 13:33

Kl. 13:35

Spm. nr. US 22

Jane Heitmann (V):

Tak. I Danmark har vi en lang række nationale kliniske databaser, og inden for psykiatrien, som jo er det område, jeg beskæftiger mig meget med, har vi bl.a. den nationale skizofrenidatabase, vi har databasen for ambulant psykiatrisk behandling, og så har vi den danske depressionsdatabase. Et af problemerne med databaserne er ifølge Ugeskrift for Læger, at ikke alle databaser indberetter, og at nogle indberetninger er ufuldstændige.

En database skal jo som bekendt sikre produktudvikling og produktkontrol, og nu har ministeren jo varslet, at der i forlængelse af overmedicineringssagen fra Psykiatrisk Center Glostrup skal laves et nationalt overvågningsprogram, altså en slags database over medicinforbruget i Danmark. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Hvordan vil ministeren sikre sig, at den medicinske database ikke ender som nogle af de øvrige databaser, hvor indberetningerne ikke er komplette, og hvor det er uvist, om registreringsindsatsen fører til en dokumenteret bedre behandlingskvalitet?

Kl. 13:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:34

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Den her diskussion om dokumentation og registreringer i sundhedsvæsenet fylder jo meget. Det har den gjort under den tidligere regering, som lancerede initiativer til at gøre noget ved det, og det gør den i dag. Det gør den, hver eneste gang man kommer ud i sundhedsvæsenet eller til sundhedsfaglige debatter, og det er jeg sikker på at ordføreren også vil nikke genkendende til.

Så er der en kritik af, at der skal registreres så meget, og at der i det hele taget er så meget bureaukrati. For mig som sundhedsminister er det fuldstændig afgørende at sige, at vi ikke skal have indberetninger og registreringer, som ikke giver mening, som ikke er med til at løfte kvaliteten af behandlingen, og som ikke giver mening i det kliniske arbejde. Og vi skal ikke have dobbeltregistreringer, og det er jo et fælles ansvar, der påhviler alle parter, at undgå det. Det er også mit budskab, når jeg er udeomkring, at det påhviler den enkelte kliniker at melde ind og råbe op og sige fra, hvis man oplever unødvendige registreringer, registreringer, som man ikke kan se nytten af, registreringer, der ikke giver mening, eller dobbeltregistreringer, hvor man siger, nu er det tredje gang på 4 måneder, man bliver bedt om at indrapportere noget, denne gang til Danmarks Statistik, sidst var det til ens region eller hospitalsledelse.

På alle niveauer – fra den enkelte afdeling over hospitalsledelser til Danske Regioner og helt op på regeringsniveau og staten – har vi et ansvar for, at der ikke bliver registreret ting, der ikke skal bruges.

I forhold til det konkrete overvågningsprogram for lægemidler i psykiatrien, som jeg går ud fra er det, spørgeren spørger ind til, og som jeg omtalte på det samråd, vi havde – det var i hvert fald på det samråd, vi havde om overmedicinering og hele den meget, meget ulykkelige sag på Psykiatrisk Center Glostrup – har jeg jo bedt Sundhedsstyrelsen om at gå i gang med at kigge på, hvordan det de-

Jane Heitmann (V):

Tak. Jeg synes sådan set, det lidt er en gratis omgang for ministeren at rejse sig op og skose den tidligere VK-regering. Nu er det jo ikke vores fløj, som har stillet forslag om et nationalt overvågningsregister. Det er jo ministeren selv, som meldte det ud umiddelbart før det samråd, som ministeren refererer til. Så jeg synes faktisk, det er en gratis omgang.

Jeg synes i øvrigt ikke, at ministeren svarede på mit spørgsmål, for hvordan er det helt konkret, at ministeren vil sikre sig, at det her bliver et brugbart redskab? Vi taler altså om mennesker, der, bl.a. på Psykiatrisk Center Glostrup, har gået rundt nærmest som de rene zombier. De har været overmedicineret, og der har været sat liv på spil, og det, der er foregået, er dybt kritisabelt. Jeg anerkender, og jeg vil gerne kvittere for, at ministeren forsøger at finde veje til, at vi kan undgå, at det gentager sig, men det ændrer ikke på, at ministeren altså ikke har svaret på mit spørgsmål.

Hvordan er det, at det her overvågningsprogram bliver væsensforskelligt fra det, som vi i øvrigt har kendt, og som ikke på alle parametre boner fuldstændig ud i forhold til at være effektivt og brugbart?

Kl. 13:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:37

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Helt konkret i forhold til sagen om Psykiatrisk Center Glostrup er det sådan – og det ved spørgeren jo også godt, for hun deltog i samrådet, som var den 25. september – at jeg i mine papirer har kunnet se, at der er sket en lang række tiltag for at rette op på det her, både på det konkrete center, fra regionens side og fra Sundhedsstyrelsens side. Både i forhold til en organisationstilsynssag – der er nogle indvidsager undervejs – og i forlængelse af regionens handling og Sundhedsstyrelsens tilsyn er der sket forandringer, ændringer, opstramninger osv., f.eks. personudskiftninger, på Psykiatrisk Center Glostrup.

Så der er ikke nogen tvivl om, at der skulle mere til, end hvad man ville kunne have opnået, hvis man havde haft et overvågningsprogram for lægemidler i psykiatrien. Men det tror jeg nu stadig kan være et brugbart redskab.

Det var sådan set ikke for at skælde VK-regeringen ud. Jeg er med på, at al registrering, der er i sundhedsvæsenet, ikke falder tilbage på VK. Men det var for at sige, at den frustration, som man oplever nu i sundhedsvæsenet i forhold til unødige registreringer, jo ikke er ny, den er gammel. Den var der formentlig også, før VK tog over. Det er nok ikke en ny diskussion, og derfor påhviler der bare også alle sammen et ansvar for at sørge for, at der ikke er et pres i forhold til unødige registreringer.

Kl. 13:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Jane Heitmann.

Kl. 13:38

Jane Heitmann (V):

Tak. Jeg anerkender som sagt, at ministeren forsøger at finde nye veje til, hvordan vi kan undgå, at der opstår en lignende sag som den, vi har set på Glostrup. Men det ændrer jo ikke på, at jeg da ville sætte stor pris på, at ministeren ville svare på mit meget konkrete spørgsmål om, hvordan den her database eller det her overvågningsprogram skal adskille sig fra det, som vi i øvrigt kender, og som vi ved på nogle parametre ikke fungerer optimalt. Ministeren må jo have gjort sig nogle tanker, inden ministeren både til samrådet og i pressen meldte ud, at vi nu skulle have et overvågningssystem, som bl.a. skal være med til at sikre, at den her sag ikke gentager sig. Og der vil jeg gerne spørge ministeren helt konkret: Hvad er det for nogle overvejelser, ministeren har gjort sig, og hvordan skal det adskille sig væsentligt fra det, vi har set tidligere, ikke alene inden for psykiatrien, men selvfølgelig også inden for andre databaser inden for sundhedsvæsenet?

Kl. 13:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:39

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det skal jo adskille sig ved, at vi ikke hidtil har haft sådan et overvågningsprogram. Når jeg ikke svarer meget konkret, er det jo – som jeg sagde – fordi jeg har bedt Sundhedsstyrelsen om at undersøge muligheden for, hvordan vi bedst laver det. Det er ikke for unødigt at sætte mit eget lys under en skæppe, men jeg tror nu også, ordføreren vil have sig frabedt, at jeg som sundhedsminister satte mig ned og uden at lytte til fagkundskaben selv prøvede at skrive et nationalt overvågningsprogram sammen. Det tror jeg simpelt hen ikke der vil le komme et godt resultat ud af. Vi må have respekt for, at der er en faglighed og nogle mennesker, der ved, hvordan det skal gribes an. Det er klart, at en forudsætning for det er, at det skal virke.

Jeg skal ikke kloge mig på, hvordan man kan indrette det, men jeg synes, at det ville være oplagt at trække på nogle af de registre, der foregår i forvejen, altså hvis vi kunne få et system indført, der ikke fører til en masse nye registreringer, men sammenkører nogle databaser. Jeg er hverken it-tekniker eller lægefagligt uddannet, og derfor er jeg faktisk meget glad for, at vi har en kompetent Sundhedsstyrelse, som jeg kan bede om undersøge, hvad et muligt design for sådan et overvågningsprogram skulle være. Jeg tror egentlig også, ordføreren er meget glad for, at opgaven ligger der og ikke på mit skrivebord.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Jane Heitmann og tak til sundhedsministeren.

Det næste spørgsmål er stillet til miljøministeren, og det er stillet af fru Birgitte Josefsen. Værsgo.

Kl. 13:40

Spm. nr. US 23**Birgitte Josefsen (V):**

Jeg vil gerne høre, om ministeren allerede nu vil tage initiativer til, at vi går væk fra generelle virkemidler og over til målrettede virkemidler for at sikre en bedre indsats mod miljøbelastning i vores vandmiljø.

Der peges jo allerede fra flere sider på, at vi nu har projekter, der er så gode, at de kan rulles ud i fuld skala og have stor betydning for at sikre et bedre miljø, og jeg tænker her på stenrev og minivådømråder. De virkemidler kan jo eksempelvis erstatte randzoner og efter-

afgrøder og kan være med til, at vi undgår et produktionstab i landbrugssektoren. Vi har jo brug for at skabe vækst og job på alle felter i Danmark – herunder også i landbrugsproduktionen.

Kl. 13:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Miljøministeren.

Kl. 13:41

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg har så sent som i forgårs holdt mit andet møde med en stor kreds af både landbrugsrepræsentanter, miljøorganisationsrepræsentanter og andre fra de forskellige forskningsinstitutioner og fra de miljøøkonomiske vismænd, hvor vi sådan set lige præcis tager fat på den her debat på en anden måde, end man har gjort tidligere.

Vi siger: Vi tror, der er viden derude, vi tror, vi skal arbejde sammen i stedet for at bekriige hinanden, så nu prøver vi at tage fat på at se, hvordan den næste generation af vandplaner kan se ud, og hvordan vi kan sikre, at vi får en proces, hvor vi faktisk får taget nogle nye virkemidler i brug.

I første omgang må vi jo konstatere, at det ikke er lykkedes frem til nu, så det er jo klart, at det er afgørende for os, at vi får lavet en proces, hvor vi får testet virkemidlerne. Der kommer en stor rapport fra Natur- og Landbrugskommissionen her i begyndelsen af det nye år, og i den vil der også være forslag til, hvordan vi kan få lavet tiltag, der sikrer, at vi kommer i retning af mere generelle virkemidler.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 13:42

Birgitte Josefsen (V):

Jeg spurgte til, om ministeren er parat til at sætte nogle af de her projekter i gang nu, for jeg har også bemærket de positive meldinger, der kommer. Derfor er der jo ikke nogen grund til, at vi venter i flere år, før vi tager virkemidlerne i anvendelse. For det er jo nu, at vi har brug for at sikre et godt miljø, men det er også nu, at vi må sikre os mod at få et produktionstab i landbruget, så vi kan sikre jobbene ude i landbrugssektoren. Så hvornår er ministeren parat til at sætte de her initiativer i gang?

Kl. 13:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:43

Miljøministeren (Ida Auken):

Som sagt er vi lige nu i gang med først og fremmest at sikre, at vi får en rigtig god andengeneration af vandplaner, fordi den første generation, som blev lavet – og var stærkt forsinket – kom ind i en så dårlig proces, at man faktisk endte med en situation, som, da jeg kom til som minister, var så opkørt, at der på den ene side stod et erhverv og sagde: Vi overimplementerer på alle EU's krav, vi er ved at lukke dansk landbrug. Og på den side stod en masse grønne organisationer og sagde: I snyder på samtlige parametre inden for EU's direktiv. Og begge dele kan jo ikke være rigtigt.

Så det vigtigste har været at bringe folk tilbage sammen, begynde dialogen og finde ud af, hvordan vi kan arbejde sammen. For det her er jo ikke kun en opgave for myndighederne; det er også en opgave for landbrugets institutioner, for Videncentret for Landbrug, at vi får testet de her ting og får gjort det på den rigtige måde. Der er jo allerede forsøg i gang, og jeg ser da med meget stor interesse på, hvordan vi kan få vores viden fra de her forsøg i brug, få den i spil hurtigst muligt.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 13:44 hverken private eller halvvoffentlige selskaber. Men vi skal selvfølgelig lave nogle strukturer, der sikrer, at borgerne får de bedste priser; der sikrer, at der er et incitament for virksomhederne, ligegyldigt om de er offentlige eller private, til at give den bedste pris, men jo også inden for nogle helt klare miljøkrav. Det er det vigtigste, ikke bare i forhold til den vandsektorlov, som både hr. Jørn Dohrmann og jeg måske mener kunne have været lavet lidt mere hensigtsmæssig – og vi kan jo forhåbentlig i fællesskab få rettet lidt op på nogle af de uhensigtsmæssigheder i den, når vi nu skal evaluere den – men jo også i forhold til den omlægning i affaldssektoren, som vi ser på i øjeblikket.

Kl. 13:46

Birgitte Josefsen (V):

Nu kender jeg jo lige så vel som ministeren til de mange forsøg, der er i gang, og det er derfor, jeg jo sådan fisker efter, om det her nu er noget, vi skal vente på i flere år, eller om det er noget, der er lige om hjørnet. Så kan ministeren åbne op for, om der er en mulighed for at komme i gang med de her nye initiativer inden for en overskuelig tidshorisont?

Kl. 13:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:46

Kl. 13:44

Miljøministeren (Ida Auken):

Ja, altså hvis det viser sig, at de her redskaber er klar til at blive taget i brug, skal de selvfølgelig bruges. Men i første omgang har vi altså desværre den situation, at der ikke er redskaber nok i værktøjsskassen. Så det at give sig til at aflive de gamle – hvilket jeg tror ligger lige under spørgsmålet om at tage de nye virkemidler i brug – er nok ikke det, der kommer til at ske i løbet af de næste par år.

Men for mig at se vil det være af stor interesse at se, om ikke vi kan få de her virkemidler ud at fungere, så snart vi mener, de egentlig er klar og kan bruges. Og især får vi jo brug for dem til anden generation, hvor vi jo stadig væk har et meget stort udestående, vi ikke fik med inden 2015.

Kl. 13:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til fru Birgitte Josefsen.

Den næste, der har stillet spørgsmål til miljøministeren, er hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:45

Spm. nr. US 24

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren om, hvilket lønniveau der skal være i de offentlige hverv. Det kunne f.eks. være i bestyrelsen for et affaldsselskab. Vi ved, at der i hvert fald er tanker om at lave om på affaldssektoren, og vi har jo set, at da vi lavede det om i vandsektoren, er der sket nogle enormt store lønstigninger på det her område. Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvordan kan vi sikre, at det her ikke løber løbsk, altså at man først laver et selskab – det skal altså selskabsgøres, og det koster en masse penge i advokatomkostninger – og så stiger lønningerne?

Det, der egentlig var meningen, dengang man lavede noget om, var jo, at det skulle blive billigere for borgerne. Hvordan vil ministeren sikre, at det også bliver billigere i den sidste ende? Og har ministeren på nuværende tidspunkt en opgørelse over, hvor mange penge borgerne har sparet på det her område? Tak.

Kl. 13:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:46

Miljøministeren (Ida Auken):

Nu var der vist gang i både omlægningen af affaldssektoren og vandsektorloven. Så jeg vil sige, at generelt mener jeg ikke, at jeg som minister skal stå og afgøre, hvad der kan være af lønninger i

Jørn Dohrmann (DF):

Det er også derfor, jeg gerne vil spørge om ministerens holdning til, hvor niveauet skal ligge henne. For vi har jo desværre set, at nogle – som før i tiden sad i en bestyrelse i kommunerne til f.eks. 5.000 kr. om året eller deromkring i bestyrelseshonorar – nu har givet sig selv et bestyrelseshonorar op til 125.000 kr. Det er bare i vandsektoren.

Nu tænker jeg på affaldssektoren, som er det næste regeringen jo gerne vil gøre noget ved. Hvordan vil ministeren sikre, at det samme ikke sker en gang til, altså at man først giver en masse penge til de advokater, der bliver forgyldt hele vejen hen til deres kontorer, og så samtidig åbner muligheden for, at de her bestyrelsesmedlemmer får et stort honorar efterfølgende?

Det gælder vel om at sikre, at vi får det billigst muligt for borgeren. Det er i hvert fald derfor, at Dansk Folkeparti var med til den aftale om vandsektoren. Vi ønsker ikke at lave den samme fejl i affaldssektoren. Derfor vil vi gerne have en tilkendegivelse fra ministeren om, hvordan vi sikrer, at det her ikke sker. Eller er ministeren ligeglad med det og synes, at de her honorarer er o.k., altså at det er helt fint, at de er steget så meget?

Kl. 13:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:48

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi, når vi laver affaldssektoren om, har nogle helt klare prioriteringer og målsætninger med det, vi gør politisk, i stedet for at sidde og rode nede i de sidste paragraffer, som vi gjorde, da vi lavede det med vandsektoren. Jeg tror, at vi skal holde os på det politiske niveau og udstikke nogle klare retningslinjer. For mig handler de retningslinjer om, at vi skal blive bedre til at genanvende i Danmark. Det betyder også, at vi faktisk skal brænde mindre af på sigt, fordi ressourcerne vil stige mere og mere i pris, og derfor vil det være mere og mere tåbeligt at brænde dem af i stedet for at genanvende dem. Det vil sige, at vi skal have nogle meget, meget effektive selskaber, der oven i det her med at kunne løse de opgaver ved at sikre innovationen også kan sikre, at borgerne får en ordentlig pris.

Hvad der så kommer ud til bestyrelsesmedlemmerne i den anden ende, skulle gerne være afhængigt af, at de faktisk har leveret de nævnte ting: en billig pris til borgeren og løsning af nogle store miljøopgaver. Hvis de kan levere det, så synes jeg måske, det er mindre afgørende, hvad de får i honorar. For selvfølgelig er det vigtigt at holde priserne nede, men hvis man kan gøre det, samtidig med at man kan give nogle penge til sine bestyrelsesmedlemmer, fordi det er dygtige og professionelle mennesker, der kan få ting til at fungere, skal jeg jo ikke sidde som minister og sige, at det kan man ikke.

Kl. 13:49

Kl. 13:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:49

Kl. 13:51

Jørn Dohrmann (DF):

Så må jeg forstå det sådan, at ministeren synes, det er helt i orden, at man har hævet sit bestyrelshonorar fra 5.000 kr. til 125.000 kr., og at ministeren fremover ikke vil blande sig i det. Det kan godt være, at jeg har misforstået det, men så vil jeg godt have, at ministeren forklarer, hvordan det ellers skal opfattes. For det, der ligesom bliver sagt her, er, at man ikke vil gå ind og blande sig i bestyrelshonorarer. Er det ikke rimeligt nok, at man fra lovgivningens side sikrer, at der ikke sker en eksplosion i honorarer ude i de enkelte selskaber? Er det ikke rimeligt nok, at man ligesom siger: Vi har jo førhen levet vand til alle borgere, og det gør vi stadig væk, og vi sikrer, at det er rent drikkevand. Derfor behøver honoraret jo ikke at stige helt vildt.

Det samme må vi også kunne gøre på affaldssiden. Vi sikrer, at affaldet kommer væk, og at det ikke bare bliver dumpet ude i naturen. Men derfor behøver honoraret vel ikke at stige, ja, mange hundrede eller tusinde procent, hvis man regner det sådan. Så jeg vil bare spørge, om ministeren er enig i, at det skal vi i hvert fald have med i den her aftale på et eller andet niveau, nemlig at de her honorarer ikke løber løbsk.

Kl. 13:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:50

Miljøministeren (Ida Auken):

Det er jo så heldigt, at hr. Jørn Dohrmann kan være med til at evaluere vandsektorloven og se på, om der er kommet nogle u hensigtsmæssigheder, der faktisk gør, at der er nogle steder, hvor der er helt urimelige honorarer. Det vil da være en af de ting, man vil kunne kigge på i en evaluering, og en af de ting, hr. Jørn Dohrmann som forligspart har mulighed for at kigge godt i kortene.

Det andet er affaldsområdet. Der vil jeg egentlig gerne prøve at lave en bred aftale. Så der kan hr. Jørn Dohrmann jo finde sin velvilighed frem og møde frem til forhandlingerne og sige, at det er en af de ting, han fokuserer på, altså at honorarerne ikke bliver for høje. Så må vi se, om vi kan lave en selskabskonstruktion, der kan tilfredsstille ham. For mig er det vigtigste, at borgerne får en lav pris, samtidig med at vi får sikret mere genanvendelse i Danmark. Det bliver mine politiske prioriteter. Og så kan man jo komme med sine, hvis man gerne vil være forligspart.

Kl. 13:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til hr. Jørn Dohrmann.

Det sidste spørgsmål i dag er til miljøministeren af hr. Thomas Danielsen.

Kl. 13:51

Spm. nr. US 25

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne spørge ministeren om regeringens planer om at forringe planloven, som regeringen ønsker at rulle tilbage i forhold til VK-regeringens lov fra 2010, for det bekymrer jo rigtig mange borgmestre, som ønsker at udvikle deres kommune f.eks. med et storcenter. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren om, hvordan man har inddraget de berørte borgmestre, inden man kom med det her lovforslag.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Miljøministeren (Ida Auken):

Der var jo tale om en lov, som Venstre lavede i en proces, hvor man gik ud og spurgte nogle af sine venner om, hvad de godt kunne tænke sig. Man spurgte nogle meget udvalgte grupper, hvad de kunne tænke sig, i stedet for at anlægge et helhedsperspektiv på hele landet. Og det er ikke den måde, vi arbejder på.

Vi har nu gjort det modsatte og sagt, at det ikke er 29 kommuner, der skal have nogle helt særlige vilkår. Vi giver nu mulighed for udvikling i *alle* kommuner, der har yderområder. Det er faktisk det, der er et af de vigtigste tiltag i den her nye lov, vi laver. Jeg mener bestemt ikke, at det er en forringelse.

Hvis ordføreren kigger på, hvad f.eks. Landdistrikternes Fællesråd har sagt, ses det, at de er meget glade for det her nye hensyn til yderområderne, som vi faktisk tager. Det er ikke kun 29 kommuner, der skal have lov til at lave ting i yderområderne – det skal alle kommuner i Danmark, der har et yderområde.

Med hensyn til detailhandelen, der er den anden del af forslaget, må vi jo sige, at det er sådan, at hvis man lægger et storcenter i udkanten af en by, der ikke har et stort nok kundegrundlag, så er det jo ikke sådan, at folk begynder at købe helt vildt meget mere ind – så tager man fra de andre handlende.

F.eks. har en undersøgelse fra COWI vist, at hvis man oppe i Hjørring bygger en Bilka, går det altså ud over Brønderslev og Frederikshavn og Tvede og Tværsted lige rundt omkring. Handelstandsformanden deroppe siger: Ja, det kan godt være, at der skabes job i Bilka, men for hvert job, man skaber i Bilka, afvikles der tre job i andre butikker, mener han altså. Så det handler jo om at skabe balance i vores land.

Kl. 13:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 13:53

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig lige at følge lidt op på det og få lidt mere klarhed over de ændringer, som regeringen lægger op til med den her lov. Er det nogle ændringer, altså nogle forslag til ændringer, som SF og Socialdemokraterne, som jo også har kørt et tæt parløb op til valget, har holdt tæt til kroppen?

Kl. 13:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:53

Miljøministeren (Ida Auken):

Den del, der handler om landdistriktsparagraffen, er ny, og det er sådan set en paragraf, som der er blevet taget meget positivt imod hele vejen rundt. Og vi ved, at Kommunernes Landsforening syntes, det var mærkeligt, at 29 kommuner skulle have en særlig ret, men ikke alle kommuner. Så vi giver nu en ekstra frihed til alle kommuner i stedet for bare 29, og det er der blevet taget godt imod.

Med hensyn til detailhandelen og inddragelse tror jeg lige, at vi skal huske, at vi nu vender tilbage til et meget stort, grundigt stykke arbejde, der blev lavet i 2007, hvor vi havde et bredt forlig i Folketinget, som Venstre valgte at bryde og være ligeglad med. Der var lavet et stort, grundigt forarbejde, som man kørte hen over.

Nu vender vi simpelt hen tilbage til den normaltilstand, der var, da Connie Hedegaard lavede sit forlig i 2007, hvor vi havde alle parterne med, og hvor vi havde en stor grundig faglighed bag det, vi lavede.

Det kan man selvfølgelig godt være utilfreds med, fordi det er en tilbagerulning af nogle lempelser, som Venstre gav til nogle få udvalgte kommuner, men som ikke var bygget på faglighed og opbakning fra mange interessenter på området.

Kl. 13:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 13:54

Thomas Danielsen (V):

Grunden til, at jeg spørger, om det er nogle kort, som ministeren har holdt tæt til kroppen – eller som SF og Socialdemokraterne op til valget holdt tæt til kroppen – er, at alle de ramte borgmestre, som har den samme farve som ministeren, er meget forbløffede og overraskede; de havde slet ikke set det her komme. De er meget skuffede over, at de ikke får mulighed for at udvikle deres landsdel i en positiv retning med f.eks. et storcenter, som jeg godt ved at ministeren også prøver at holde fast i.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge: Kan ministeren slet ikke se en idé i at placere bare et storcenter f.eks. i det vestjyske eller nordvestjyske område, som kunne give handel fra f.eks. Norge? Det kunne også hindre, at så mange skal tvinges til det østjyske for at gå i f.eks. en IKEA og samtidig lægger deres handel i nærliggende butikker.

Kl. 13:55

Dennis Flydtkjær (DF):

Ministeren.

Kl. 13:55

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg har ingen holdning til, hvor tingene skal ligge. Jeg har den holdning, at der skal være det nødvendige kundegrundlag, for at det kan undgås, at man ikke bare stjæler fra de omkringliggende nabobyer og butikker. Og det er, fordi jeg har en interesse i, at der er et levende handelsliv i hele landet. Jeg synes ikke, at det giver mening, at man giver nogle særlige muligheder til nogle mellemstore byer for derefter at se alle de mindre byer rundtomkring miste deres butikker. Se, hvordan huspriserne falder, når den sidste købmand i byen lukker. Se, hvordan bymidten tit bliver tømt i de mellemstore byer, fordi man lægger et storcenter i udkanten.

Det er simpelt hen bare politiske forskelle på Venstre og regeringen, der gør, at man i Venstre siger: Det er fint. Lad os lave det vilde vesten, lad os sætte det hele fri. Men så sker der det, at nogle få store vinder og tømmer vores bymidter og små bysamfund for butikker. Det er vi bare uenige i at man skal gøre.

Kl. 13:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmålet. Tak til hr. Thomas Danielsen, og tak til miljøministeren.

Da der ikke er flere spørgsmål i spørgetimen til ministrene, skal jeg hermed udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 14.00. Mødet er udsat. (Kl. 13:56).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det næste punkt på dagsordenen er besvarelser af oversendte spørgsmål til ministrene. Det første spørgsmål er til økonomi- og indenrigsministeren, og det er stillet af hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:01

Spm. nr. S 258

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Mikkel Dencker (DF):

Mener ministeren, at et årligt honorar på 125.000 kr. er for højt til de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som er indvalgt i bestyrelsen for et fælleskommunalt vandselskab, når man tager i betragtning, at vandselskabet selv anslår, at der er en mødefrekvens i bestyrelsen på fem-seks møder årligt?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Mikkel Dencker for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 14:01

Mikkel Dencker (DF):

Mit spørgsmål lyder:

Mener ministeren, at et årligt honorar på 125.000 kr. er for højt til de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som er indvalgt i bestyrelsen for et fælleskommunalt vandselskab, når man tager i betragtning, at vandselskabet selv anslår, at der er en mødefrekvens i bestyrelsen på fem-seks møder årligt?

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:02

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Mange tak for spørgsmålet. Det er jo altid en relevant diskussion, hvordan vi honorerer forskellige hverv, og derfor synes jeg også, at spørgsmålet er vel stillet.

Vandselskaber er efter lovgivningen forpligtet til at organisere sig i en selskabsform med begrænset hæftelse, og honorarer til bestyrelsesmedlemmer i et vandselskab reguleres derfor ifølge selskabsloven. Efter selskabsloven kan medlemmer af et kapital-selskabs ledelse lønnes med et fast vederlag eller et variabelt vederlag, som ikke må overstige, hvad der anses for sædvanligt efter hvervets art og arbejdets omfang, eller hvad der må anses for forsvarligt i forhold til selskabets økonomiske stilling. Jeg kan derfor ikke som økonomi- og indenrigsminister udtale mig om, hvorvidt et honorar på 125.000 kr. i et konkret vandselskab er rimeligt i medfør af selskabsloven, fordi man altså skal lægge de her forskellige ting til grund i vurderingen af, hvor højt honoraret skal være. Altså, det må ikke overstige, hvad der er sædvanligt efter hvervets art og arbejdets omfang, samt hvad der er forsvarligt i forhold til selskabets økonomiske stilling.

Imidlertid vil jeg pege på, at det efter kommunalbestyrelsesloven er lovpligtigt at offentliggøre de vederlag, som kommunalbestyrelsesmedlemmer modtager for at varetage bl.a. bestyrelsesposter i et vandselskab, når hvervet udføres efter valg eller efter forslag af kommunen. Formålet med den offentliggørelsespligt er at skabe åbenhed om det, der i den offentlige debat vidst kaldes for ben, så man kan se, hvor meget kommunalbestyrelsesmedlemmer har ved siden af; altså hvor mange ben, der er at gnave på. Og det er lige præcis den åbenhed, som giver offentligheden og herunder jo også folketingsmedlemmer mulighed for at kontrollere borgmestres og

andre kommunalpolitikeres vederlag og giver mulighed for præcis ligesom her at rejse en debat om, hvorvidt niveauet for det vederlag nu er rimeligt eller ej. Derfor vil jeg henvise til, at det, der er det rigtige at gøre, selvfølgelig er, at de involverede kommuner tager debatten på selskabets generalforsamling for at vurdere, om det, som ligesom skal være gældende, er opfyldt, altså selskabets økonomiske stilling, og om vederlaget sådan set svarer til arbejdets omfang og hvervets art.

Kl. 14:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:04

Mikkel Dencker (DF):

Tak til ministeren for svaret. Jeg er egentlig ikke overrasket over, at ministeren prøver at gå uden om at tage stilling til det, jeg spørger om, nemlig størrelsen på det her honorar. Der er jo her tale om en gruppe af valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer, som er valgt ind i en bestyrelse, som holder fem-seks møder årligt. Det vil sige, at de får 125.000 kr. for at møde op højst seks gange om året, altså 20.000 kr. i honorar for at gå til ét møde. Det kunne jeg også godt tænke mig, og det er jeg sikker på er væsentlig bedre lønnet end eksempelvis at være minister, hvis vi skal måle det på timeløn.

Derfor undrer det mig egentlig, at ministeren ikke tager stilling til spørgsmålet, om ikke det her er et for stort beløb. For tidligere på året dukkede diskussionen jo op om den honorering, som kommunalbestyrelsesmedlemmer på almindelige vilkår får for deres kommunalpolitiske arbejde, og der var jeg en sjælden gang enig med ministeren i hendes udmelding, nemlig at det nuværende niveau er passende for kommunalbestyrelsesmedlemmers aflønning. Hvordan kan det være, at det så ikke skal gælde, bare fordi der er en enkelt kommunal funktion – nemlig her at producere drikkevand – der er lagt over i selskabsformen? Hvorfor skal det ikke være omfattet af det, som gælder for aflønningen på alle andre områder inden for det kommunalpolitiske område?

Kl. 14:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:05

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen det kan godt være, at det afslører stor mangel på kompetence hos undertegnede, men jeg synes, det er vanskeligt både med min post og i forhold til den personlige indsigt, jeg har, at vurdere, hvad det er for en arbejdsbyrde, det giver at sidde i et konkret vandselskab, og hvad det er for et hvervsomfang, der er i den forbindelse. Og jeg ved i sagens natur slet ikke, hvordan selskabets økonomiske stilling er, altså om de overhovedet har råd til at afholde det honorar, som man så åbenbart synes er rimeligt i forhold til hvervets art og omfang.

Jeg tror, det er vigtigt – det er i hvert fald det, jeg selv gør – at skille tingene ad og sige, at der er en ting, der handler om, hvordan vi vederlægger og honorerer vores kommunalbestyrelsesmedlemmer, og så er der noget, der handler om honorarer, hvis man sidder i et selskabs bestyrelse. Det er som sagt styret efter reglerne i selskabsloven, hvor vores vederlag til kommunalpolitikere er fastlagt andre steder. Og når det er fastlagt i selskabsloven, er det et anliggende for dem, der er i selskabet, at finde ud af, om de synes, vederlaget er passende i forhold til arbejdets art og omfang og selskabets økonomiske stilling. Og der, hvor der er bånd imellem den kommunale vederlæggelse og sådan et selskabs vederlæggelse, er selvfølgelig i pligten til offentliggørelse, som bl.a. kan danne baggrund for en debat som den, vi har i dag.

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:07

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige, at jeg er skuffet over, at regeringen ikke rigtig vil tage stilling til spørgsmålet her, når man godt kan tage stilling til, hvad kommunalbestyrelsesmedlemmer generelt skal have i honorar for deres arbejde. Men så snart det er noget, der er rykket over i et aktieselskab, som er hundrede procent ejet af kommuner, så er det noget, man selv kan ligge og fedte med.

Jeg er bare bange for, at i det her selskab, vi taler om her, altså Vores Vand, som er sådan et vandselskab, der er etableret her i hovedstadsområdet, har man håbet på, at man bag nedrullede gardiner på lovlig vis kunne forgrube sig på den kapital, der er i selskabet. Der er ingen tvivl om, at selskabet har råd til at betale de her honorarer, for man kan jo bare hæve vandprisen for de forbrugere, der er tvunget til at købe vandet hos dem, og på den måde finansiere det. Men det var jo ikke meningen med at lave selskabsgørelse af vandsektoren, at man på den måde bare skulle kunne hæve priserne for at finansiere underlødige lønudbetalinger til bestyrelsesmedlemmerne. Så jeg er faktisk skuffet over, at man ikke vil tage stilling til det i den her sag.

Det nye selskab, Vores Vand, der er etableret i hovedstadsområdet, og som jeg refererer til i forbindelse med de her lønninger på 125.000 kr. om året, afløser nogle lokale kommunale selskaber, hvor lønningerne har ligget på 5.000 kr. om året, så det er en mangedobling af lønnen.

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:08

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen det er jo fuldstændig objektivt konstaterbart, og meget kan man sige om Folketingssalen her, men nedrullede gardiner er der ikke. Jeg tror også, at vi er i en situation, hvor den gamle regel om, at hvis man vil holde noget hemmeligt, må man sige det fra Folketingets talerstol, ikke gælder, for lige præcis diskussionen om, hvilket vederlag man skal have for hvilket arbejde, er en diskussion, som plejer være særdeles livlig.

Jeg synes, det er vigtigt og rigtigt, at man tager den diskussion på generalforsamlingen, hvor de kommuner, der skal være med til det her, og som også skal stå til regnskab over for deres borgere i forhold til den vandpris, som borgerne så skal betale, er til stede. For det er jo klart, at spørgeren har en pointe i, at det her er et væsentligt demokratisk anliggende, hvis man sidder et sted, hvor man bare kan forhøje priserne vilkårligt, fordi folk ikke kan undvære vand, og dermed skaber et overnormalt vederlag til sig selv. Så jeg har ikke nogen problemer med den dagsorden, som spørgeren rejser. Jeg synes, det er en vigtig debat at få. Jeg synes, det er vigtigt, at man tager den der, hvor man så kan regulere vederlaget, nemlig på selskabets generalforsamling.

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:09

Mikkel Dencker (DF):

Jeg synes bare, at når vi oplever et eksempel som det, jeg har taget frem her, på 125.000 kr. om året for at gå til seks møder, så kalder

det på noget regulering, fordi man åbenbart ikke selv er i stand til at gøre det lokalt. Og det er derfor, jeg faktisk efterlyser, at man fra regeringens side kunne fastsætte et loft for, hvor høje honorarer der må være i de her offentligt ejede aktieselskaber. Det er det, jeg efterlyser.

En forudsætning for, at vi selskabsgjorde vandsektoren for ganske få år siden her i Folketinget, var jo, at vi regnede med, at man kunne opnå en driftsbesparelse, altså en forbedring af den måde, man driver vandsektoren på, så den kunne give lavere forbrugerpriser. Det var faktisk 1 mia. kr. på landsplan, man regnede med at man kunne forbedre økonomien med og altså få billigere priser, men det hjælper jo ikke meget, når man så i stedet for bruger mange af de sparede midler på at udbetale lønninger til bestyrelsesmedlemmerne, som så kommer op på et mødehonorar på 20.000 kr. pr. møde. Det synes jeg er helt hen i vejret.

Kl. 14:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:10

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg kan sådan set godt forstå, at spørgeren rejser spørgsmålet, og det er jo ikke utænkeligt, at andre vil have det på samme måde som spørgeren i forhold til honorarets størrelse, men det kommer an på en konkret vurdering af, hvad arbejdets omfang er, og hvad det er for et ansvar, man har, når man skal løfte det. Og jeg er da fuldstændig sikker på, at når spørgeren rejser det relevante steder, vil man få lige præcis den debat.

For det er ikke en debat, som man må tage bag nedrullede gardiner. Det er netop en debat, man må tage på et oplyst grundlag og derfor har man lige præcis pligten til at offentliggøre, hvor stort det her honorar er, sådan at man ikke kan sidde bag nedrullede gardiner i en sluttet kreds og på vandkøbernes vegne skruer honoraret op til sig selv, men faktisk må stå til regnskab for, hvor højt man synes honoraret skal være og konkret kunne begrunde, hvorfor det åbenbart er sådan i det her vandselskab. Jeg vil da opfordre spørgeren til at rejse spørgsmålet de steder, hvor man kan sætte det op eller måske ned, fordi det lige præcis er der, det skal gøres, og det synes jeg er en ordentlig og rigtig ting at gøre.

Hvis jeg bare må komme med en bemærkning for så vidt angår den kommunale vederlæggelse som sådan, så tror jeg, at jeg har udtrykt mig meget kortfattet, hvis jeg har sagt, at jeg finder, den er passende. Jeg synes faktisk, at det – i forhold til det ansvar, nogle af vores kommunalbestyrelsesmedlemmer har, og de mange opgaver, som menige kommunalbestyrelser har – er en meget begrænset vederlæggelse, der gives i forhold til arbejdsbyrden.

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til økonomi- og indenrigsministeren.

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 244

2) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at regeringens parlamentariske grundlag, Enhedslisten, støtter den militante gruppe Antifascistisk Aktion, der åbenlyst anvender politisk vold som virkemiddel?

Skriftlig begrundelse

Den 16. oktober 2012 skrev Berlingske Nyhedsbureau bl.a. i artiklen: »DF: EL giver Thorning et forklaringsproblem: Mandag kom det frem, at Enhedslisten København i december 2011 støttede en tur til Sverige arrangeret af Antifascistisk Aktion (AFA), som ekspert i politisk ekstremisme på RUC, Chris Holmsted Larsen, beskriver som »en antifascistisk gruppe, hvis formål er at bekæmpe den alleryderste højrefløj om nødvendigt med militante og meget håndfaste midler«. - Mig bevidst er AFA enestående på den yderste danske venstrefløj, da det er den eneste gruppe, der åbenlyst anvender politisk vold som virkemiddel, sagde Chris Holmsted Larsen«.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Peter Skaarup, værsgo.

Kl. 14:12

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet til justitsministeren lyder sådan her:

Hvad er ministerens holdning til, at regeringens parlamentariske grundlag, Enhedslisten, støtter den militante gruppe Antifascistisk Aktion, der åbenlyst anvender politisk vold som virkemiddel?

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 14:12

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg kan gøre det meget kort. Jeg kan ikke forstå det. Jeg kan ikke forstå, at nogen kan finde på at støtte en organisation som Antifascistisk Aktion.

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:12

Peter Skaarup (DF):

Nej, og det er jeg jo helt enig i. Det virker uforståeligt, at nogen ved sine fulde fem i et demokratisk samfund som det danske støtter en åbenlyst militant organisation, der defineres som en militant organisation.

Der har jo været en del avisomtale af den pågældende sag om støtte fra Enhedslisten til Antifascistisk Aktion. Line Barfod, der er ansvarlig i Enhedslistens forretningsudvalg, har sagt, at hun har svært ved at se problemet i, at Enhedslisten har støttet Antifascistisk Aktions tur til Stockholm – det er det, de har gjort – og henviser til, at Enhedslisten er dannet på et grundlag om ikke at bruge vold.

Mener ministeren så ikke, det er problematisk, at regeringens parlamentariske grundlag, der selv bekender sig til ikke at ville bruge vold, egentlig bare betaler andre organisationer for at gøre det? Jeg synes, at det i et demokratisk samfund som det danske er nødvendigt at tage afstand fra sådan nogle ting, for vi kan diskutere alt muligt vidt og bredt og være rygende uenige, men vi må dog ikke overskride den grænse, hvor man går over til at bruge vold; der må vi stoppe diskussionerne.

Så vil justitsministeren på regeringens vegne tage afstand fra, at Enhedslisten støtter en militant organisation?

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 14:14

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg tror, jeg vil opfordre spørgeren til at rejse sine spørgsmål over for Enhedslisten, hvis han har noget at spørge om. Det er trods alt lidt nemmere at få svar på, hvad Enhedslisten mener, hvis man spørger Enhedslisten direkte. Men jeg vil gerne læse det op, jeg startede med at sige, nemlig:

»Jeg kan ikke forstå, at nogen kan finde på at støtte en organisation som Antifacistisk Aktion.«

Mere klart kan det vel ikke siges, og hvis man har yderligere spørgsmål til Enhedslisten, synes jeg, man skal rejse dem over for Enhedslisten.

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:14

Peter Skaarup (DF):

Nu er det jo sådan, at Folketingets forretningsorden ikke er strikket sådan sammen, at vi her om onsdagen kan stille spørgsmål til andre folketingsmedlemmer. Vi kan stille dem til ministrene, så det er ministeren fra det største parti i regeringen – som jo altså støtter sig meget åbenlyst til Enhedslisten – vi så har mulighed for at spørge. Altså den minister, der i øvrigt skal være med til at håndhæve lov og orden, og som har ansvaret politi, domstole osv.

Så det er meget naturligt at spørge justitsministeren, og spørgsmålet er egentlig meget enkelt: Udover at ministeren ikke mener, at det er til at forstå, at Enhedslisten vil støtte en militant organisation, vil ministeren så tage ansvar for, at Enhedslisten støtter militante organisationer?

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 14:15

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt kan jeg ikke forstå, at man støtter dem. Jeg kan ikke forstå, at nogen overhovedet vil støtte en organisation som Antifacistisk Aktion. Det er rigtig nok, at man kun kan stille spørgsmål til ministrene her om onsdagen, men hr. Peter Skaarup har bestemt mange muligheder for at udforske Enhedslistens holdninger, og det kan han tage en snak med Enhedslisten om. Jeg skal ikke blande mig i, om han vil gøre det eller ej, men muligheden er der trods alt – også uden for den her sal.

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:16

Peter Skaarup (DF):

Det vil vi da bestemt også gøre ved forskellige lejligheder, hvor der er mulighed for at diskutere det her med Enhedslisten. Men det er dog interessant, at vi lige nu præcis har en regering, der består af Socialdemokraterne, Radikale og SF, der meget klart støtter sig til Enhedslisten som parlamentarisk grundlag, og det er jo derfor, det er relevant at spørge regeringen og en af regeringens fremtrædende ministre, hvad der egentlig er regeringens vurdering af det her.

Jeg synes, at det er relevant at spørge ministeren, om regeringen vil kræve, at det parlamentariske grundlag afholder sig fra at yde støtte til organisationer, der virker ved vold, og bevægelser, der bruger vold, og som åbenlyst fortæller, at de gerne vil bruge vold i deres politiske arbejde. Det har de jo bl.a. gjort i forbindelse med konfron-

tationer i Århus, som også er landet på tidligere justitsministre bord. Hvordan har ministeren det egentlig moralsk med, at regeringen har et parlamentarisk grundlag, der i hvert fald yder støtte til en organisation, der om nødvendigt virker ved vold? Er det værdigt for Danmarks regering, at den støtter sig til et parti, der støtter vold?

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 14:17

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror, at det er tydeligt for alle, der lytter til den her debat, at jo længere tid hr. Peter Skaarup bruger på at finde sine spørgsmål, jo mere tydeligt bliver det, at det nok er bedst, at hr. Peter Skaarup udforsker sine egne holdninger til Enhedslisten sammen med Enhedslisten. Regeringens holdning er sådan set den, jeg giver udtryk for her. Jeg står her som minister, som repræsentant for regeringen, og når jeg siger, at jeg ikke kan forstå, at nogen kan finde på at støtte Antifacistisk Aktion, så er det det, der er holdningen.

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til justitsministeren, og det er ligeledes stillet af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:17

Spm. nr. S 245

3) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til det ridende politi?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 14:17

Peter Skaarup (DF):

Tak. Spørgsmålet er meget enkelt: Hvad er ministerens holdning til det ridende politi?

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 14:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg vil også gerne takke for det her spørgsmål. Men jeg finder grund til lige at indlede min besvarelse af det konkrete spørgsmål med nogle lidt mere overordnede betragtninger. I den seneste tid har medlemmer af Folketinget og Folketingets udvalg stillet mig en række spørgsmål, som har det tilfælles, at de berører helt konkrete ledelsesmæssige beslutninger truffet af enten Rigspolitiet eller i politikredse. Med spørgsmålene ønskes der eksempelvis redegjort for baggrunden for de trufne beslutninger, hvilke overvejelser og økonomiske beregninger der har ligget bag en beslutning, en beskrivelse af processen, der ledte op til den pågældende beslutning, og beslutningens personalemæssige og administrative konsekvenser.

Her i dag er temaet Københavns Politis beslutning om fra den 1. december at nedlægge den såkaldte ryttersektion. Spørgerens parti er selv med i flerårsaftalen bag politiet, og spørgeren ved ganske udmærket godt, at politiet hver eneste dag skal prioritere og prioritere ressourcerne. Christianiindsats, pushere på Vesterbro, rocker- og bandeindsats og andet kræver dette. Spørgsmålet drejer sig altså her også om tilrettelæggelsen af politibetjeningen og politiets interne organisering i kredsene.

Mit helt overordnede svar er, at jeg ikke mener, at det er min opgave som justitsminister at blande mig i den slags beslutninger. Helt generelt tror jeg, at vi her på Christiansborg skal passe på med at tro – misforstå mig ikke – at vi er bedre til at lede dansk politi rundtomkring, eksempelvis i politikredsene eller hos Rigspolitiet. Det tror jeg at dem, der er veluddannede inden for det og har mange års erfaring, er langt bedre til, end vi er. Vi skal sætte rammerne for arbejdet, og det er det, vi gør med den aftale, som spørgerens eget parti, Dansk Folkeparti, også står bag, altså den aftale, som vi lavede sidste efterår, nemlig en ny flerårsaftale for politiets og anklagemyndighedens økonomi. Her er ånden jo også, at vi i højere grad overlader det til politiets ledelse at styre opgavevaretagelsen, som skal være det centrale, på den politifagligt bedste og også mest rationelle måde inden for de økonomiske rammer, der nu engang er i aftalen.

Så hvis jeg afslutningsvis skal forholde mig lidt mere direkte til det spørgsmål, som er stillet, så vil jeg sige, at jeg helt overordnet støtter og bakker op om de tiltag, som indebærer en effektivisering af dansk politi, og som dermed bidrager til at sikre, at borgerne i Danmark får mest og bedst muligt politi for deres skattekrone. Det gælder også Københavns Politis beslutning om at nedlægge ryttersektionen. De nærmere detaljer om de konkrete konsekvenser af beslutningen kan vi jo tage inden ganske længe i et samråd, for jeg tror, det er spørgeren selv, der har inviteret mig i samråd om sagen.

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det svar kunne og burde have været givet på 2 minutter.

Spørgeren.

Kl. 14:21

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg vil så tilføje til det, formanden sagde, at jeg ikke rigtig syntes, der var noget svar på det spørgsmål, jeg stillede. Jeg spurgte ikke om effektiviseringer og sådan noget inden for politiet; jeg spurgte, hvad ministerens holdning er til det ridende politi. Man kan vel sagtens som minister have holdninger. Det er vel derfor, man er politiker, altså fordi man har nogle holdninger. Man er jo ikke sådan en administrator, der skal prøve at klippe budgetterne alle mulige steder. Men det var i øvrigt slet ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, hvad ministerens holdning til det ridende politi er.

Jeg kan i forbindelse med sådan nogle aftaler, der er lavet om politiets forhold, sige, at en af de ting, som er meget dominerende set fra Dansk Folkepartis side, er, at politiet, ligesom andre myndigheder i øvrigt, skal være tæt på borgerne, udvise nærhed og give tryghed. Og der er jo ikke nogen tvivl om, at netop noget som det ridende politi netop giver meget tryghed for borgerne – vel at mærke dem, der er loyale – fordi man der har nogle mennesker og nogle heste, der indgyder tillid til, at der er styr på det fra politiets side. Det er et meget kendt indslag i bybilledet i København, der er stor folkelig opbakning til det ridende politi, og det er populært hos turister. Det er også vurderingen, at det præventivt virker rigtig godt. Det er en forsøgsordning, der blev oprettet i 1998 med et antal heste og et antal politifolk.

Selvfølgelig er det rigtigt nok, som ministeren siger, at man hele tiden skal trimme budgetterne i forskellige offentlige myndigheder og spare der, hvor en udgift ikke længere er nødvendig. Men jeg synes, der er blevet sat meget, meget store spørgsmålstegn ved, om ikke det er en nødvendig udgift, at man har det ridende politi. Hvis vi kigger på udlandet, kan vi også se, at de har ridende politi i mange af de lande, vi sammenligner os med. Så vil ministeren ikke tilkendegive sin holdning til det ridende politi, eller er man bare administrator, der er ligeglad med holdninger?

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det spørgsmål kunne og burde ligeledes have været stillet inden for 2 minutter.

Justitsministeren.

Kl. 14:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg prøver at holde mig inden for de 58 sekunder, jeg så har tilbage nu. Jeg har ikke noget specielt imod det ridende politi. Jeg synes, at det har været fint, helt sikkert, men jeg har også respekt for, at Københavns Politis ledelse ud fra deres politifaglige vurderinger altså nu har vurderet sagen og er kommet frem til den konklusion, at der nu skal prioriteres anderledes. Det synes jeg i lyset af de udfordringer, man står med, vi bør respektere på Christiansborg. Vi har én interesse, og det er, at politiledelsen har frihed til at optimere deres organisation, således at den er mest mulig effektiv i forhold til de udfordringer, som politiet møder, og som det løbende vurderes, hvordan der skal sættes ind over for.

Det er den holdning, jeg har til den her sag, og det synes jeg ligger meget fint i forlængelse af den ånd, der som sagt er i den flerårsaftale, som hr. Peter Skaarup også selv har været med til at lave her sidste efterår.

Kl. 14:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:24

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige til justitsministeren, at Danmark – jeg var også inde på det før – jo slet ikke er det eneste land, der har ridende politi. Det har f.eks. Norge, det har Sverige, det har USA, det har i England; altså lande, vi normalt sammenligner os med, hvor vi kan sige, at det er lande, der ligger tæt på vores kulturkreds. Mig bekendt er man i de her lande meget glade for ridende politi og tillægger det faktisk stor politimæssig betydning. Det er en god måde at vise flaget på, og det er vigtigt, at man ikke slækker på trygheden ude blandt københavnere, hvor man altså er glade for det her ridende politi. Gør det slet ikke indtryk på ministeren, at der er mere end 8.500 borgere, der har skrevet under på, at de gerne ser ordningen med det ridende politi fortsat.

Det er et spørgsmål, jeg godt kunne tænke mig svar på. Og kan ministeren – når nu det er så vigtigt med besparelser – sige, hvor meget det skulle give i besparelse, hvis man ender med at nedlægge det ridende politi?

Kl. 14:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 14:25

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt mener jeg – ud over de her spørgsmål – at det er hr. Peter Skaarup, der har indkaldt mig eller temmelig sikkert været til stede i samråd i Retsudvalget om det her spørgsmål også, og der kan man jo få svar på de her mere tekniske spørgsmål.

Jeg tror, jeg vil henholde mig til at sige, at jeg betragter Københavns Politis opgave som bl.a. den at sikre, at man har den mest mulig effektive anvendelse af de ressourcer, man har, således at man kan møde de udfordringer, der er, eksempelvis med hvordan kriminaliteten udvikler sig, og optimere organisationen i øvrigt på den bedst mulige vis. Og der foretages omprioriteringer; det har ikke noget at gøre med, at man ikke synes godt om det ene eller det andet.

Det har simpelt hen noget at gøre med, at man er nødt til at have den her tilgang til at sikre en effektiv anvendelse af ressourcerne, og at politiet på bedst mulig vis kan møde de udfordringer, som de står over for. Det er en politifaglig viden og indsigt, der ligger bag det, og det synes jeg vi som politikere skal have fuld respekt for.

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:26

Peter Skaarup (DF):

Men hvis man nu skulle overføre det til andre områder, vil det så sige, at det er fuldstændig ligeegyldigt, hvad man går til sine politikere med som borger? Altså, hvis man samler underskrifter på noget, man er utilfreds med, så er ministerens eneste svar, at der er nogle myndigheds personer et eller andet sted, der har afgjort, at det skal der ikke være, så det får borgerne ikke. Eller er det ikke en meget god demokratisk ventil, at de borgere, som nu lader sig stille op til folketingsvalg eller kommunale valg, har nogle meninger og holdninger, som de er valgt på, og så kan man gå til dem og sige: Der er altså noget her, som vi ikke synes fungerer godt nok? Det kan man som borger, og dermed får man mulighed for at øve indflydelse på den demokratiske proces.

Jeg synes, det sidstnævnte er bedst. Jeg synes ikke, politikerne skal være nogle superadministratorer, der ikke har nogen holdninger. Kan ministeren ikke godt se, at det virker noget arrogant over for de mange mennesker, som virkelig ser det ridende politi som vigtigt og har nogle holdninger her, at de så må møde en lukket dør hos justitsministeren?

Kl. 14:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:27

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Folk med holdninger møder på ingen måder en lukket dør hos justitsministeren – i hvert fald ikke hos mig. Der er jo løbende diskussioner om, hvordan politiet skal prioritere sine ressourcer. Der har været diskussioner om Christiania, hvor spørgeren også selv var involveret, hvor der var krav om, at der skulle være mere fokus på det. Der har været diskussioner om pushere på Vesterbro, hvor spørgeren også selv var vældig aktiv, og hvor der også skulle bruges flere ressourcer. Der har været løbende diskussioner gennem flere år om rockerbandernes tilstedeværelse i vores samfund, hvor der også skulle bruges flere ressourcer, og jeg kunne blive ved. Her synes jeg, at det er politiets opgave – inden for de rammer og den aftale, som spørgeren i øvrigt selv har været med til at lave – at finde svar på, hvordan man optimerer organisationen, og hvordan man sikrer, at også de politiske ønsker, som er i en sådan aftale, rent faktisk kan indfries. Det er jo det, der er en ledelsesopgave i en moderne organisation, som dansk politi er. Hvordan man så bruger ressourcerne bedst muligt ud fra de politifaglige hensyn, ja, det synes jeg vi skal overlade til ledelsen – i det her tilfælde Københavns Politi – at afgøre. Det tror jeg altså er den måde, hvorpå vi får det bedste og det mest effektive politi.

Kl. 14:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Karsten Lauritzen, ligeledes til justitsministeren.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 264

4) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Finder ministeren det rimeligt, at to svenske mænd, som er blevet dømt for væbnet røveri i Danmark og siden prøveløsladt og udvist fra landet, kort tid efter kan vende tilbage til Danmark og begå endnu et groft røveri, som oplyst på TV 2/Nord den 18. oktober 2012?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Værsgo.

Kl. 14:29

Karsten Lauritzen (V):

Jeg skal læse spørgsmålet op:

Finder ministeren det rimeligt, at to svenske mænd, som er blevet dømt for væbnet røveri i Danmark og siden prøveløsladt og udvist fra landet, kort tid efter kan vende tilbage til Danmark og begå endnu et groft røveri, som oplyst på TV 2/Nord den 18. oktober 2012?

Kl. 14:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:29

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg tror, det forholder sig sådan, at spørgeren er helt med på, at jeg som justitsminister i hvert fald ikke nærmere vil kunne kommentere den konkrete sag, der er nævnt i spørgsmålet. Men jeg kan oplyse, at en udlænding, når denne ved dom bliver udvist af landet, så også får et indrejseforbud. Genindrejser udlændingen herefter i strid med dette indrejseforbud i landet, ja, så vil han eller hun kunne straffes med bøde eller med fængsel i indtil 3 år. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg naturligvis finder det fuldstændig uacceptabelt, hvis en udlænding, der er blevet dømt for kriminalitet, og som er blevet udvist af landet med et indrejseforbud, igen rejser ind i landet for at begå ny kriminalitet. Men man skal huske på, at det i den situation også vil være sådan, at den udlænding så ikke alene vil blive straffet for i strid med indrejseforbuddet at være rejst ind i landet. Den pågældende vil naturligvis også blive straffet for den kriminalitet, som han eller hun måtte have begået.

Kl. 14:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:30

Karsten Lauritzen (V):

Tak for svaret. Jeg vil sige, at det, at ministeren ikke vil forholde sig til den konkrete sag, jo ikke forhindrer ministeren i at have en holdning til det principielle spørgsmål i det, nemlig hvorvidt det er et problem eller ej, når en udlænding – som bliver dømt og bliver prøveløsladt igen, efter den halve tid er gået – bliver udvist og derefter vender tilbage. Der er jo nogle regler, som vi i fællesskab har lavet, om, at man – hvis man er udlænding – kan blive prøveløsladt efter halv tid. Der er det jo fair nok, at ministeren har en holdning til, om det er rimeligt eller ej. Det er jo sådan, at de i forhold til andre kriminelle, der har lovligt ophold i Danmark, har haft en fordel, for de andre vil normalt kun blive prøveløsladt, efter at der er gået to tredjedele af tiden. Men når der er tale om udlændinge, kan de blive prøveløsladt tidligere.

Men man står her i en situation, hvor det er sådan, at den fremstrakte hånd, der har været fra det danske samfunds side – og den har måske været der, fordi vi så får færre omkostninger til afsoning – bliver misbrugt af nogle kriminelle, i det her tilfælde to svenskere, som så vender tilbage og laver endnu et røveri. Der er det vel reelt

nok, at man så spørger ministeren, om ministeren synes, det er rimeligt eller ej.

Kl. 14:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:31

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er helt reelt, og det var også derfor, jeg sagde det, som jeg gjorde, og jeg læser lige op: Jeg finder det naturligvis fuldstændig uacceptabelt, hvis en udlænding, der er blevet dømt for kriminalitet, og som er blevet udvist af landet med indrejseforbud, igen rejser ind i landet for at begå ny kriminalitet. Jeg tror ikke, det kan siges mere klart. Så er det rigtigt, at de regler, som hr. Karsten Lauritzen henviser til, er blevet lavet under den tidligere regering, det er jo helt rigtigt, men jeg vil sige, at min holdning til spørgsmålet er den, som jeg her har læst op, og det er, at jeg selvfølgelig finder det fuldstændig uacceptabelt.

Kl. 14:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:32

Karsten Lauritzen (V):

Jamen det er jeg jo sådan set glad for at høre, og derfor vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren ikke kan bekræfte, at der er nogle regler. Altså, man behøver jo ikke at prøveløslade nogen efter halv tid, hvis man ikke ønsker det. Noget af det, som man bl.a. kigger på, er, at man sikrer det i forhold til muligheden for, at folk ikke vender tilbage og begår kriminalitet. Derfor er det jo også fair nok i forbindelse med den her sag at spørge ministeren, om ministeren synes, at de regler, der er i dag, er rimelige, og om man f.eks. har handlet rigtigt med hensyn til det at have lavet en tidlig prøveløsladelse.

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:33

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg startede med at sige, vil jeg igen sige, at jeg faktisk havde håbet på, at spørgeren ville have forståelse for, at jeg som justitsminister ikke har mulighed for at kommentere den konkrete sag nærmere, men at jeg som sagt finder det, der er sket, fuldstændig uacceptabelt.

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:33

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil sådan set gerne gå videre til det næste spørgsmål, hvis formanden tillader det.

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det næste spørgsmål er også stillet til justitsministeren, og det er også fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:33

Spm. nr. S 265

5) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at udenlandske statsborgere dømt for grov kriminalitet, som er blevet prøveløsladt og udvist fra Danmark, kort tid efter udvisningen vender tilbage hertil for at begå ny kriminalitet, som det skete den 11. september, da to svenske statsborgere, der tidligere er dømt og udvist fra Danmark efter et væbnet røveri mod en guldsmed, begik røveri mod Nørresundby Bank, som oplyst på TV 2/Nord den 18. oktober 2012?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Værsgo.

Kl. 14:33

Karsten Lauritzen (V):

Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at udenlandske statsborgere dømt for grov kriminalitet, som er blevet prøveløsladt og udvist fra Danmark, kort tid efter udvisningen vender tilbage hertil for at begå ny kriminalitet, som det skete den 11. september, da to svenske statsborgere, der tidligere er dømt og udvist fra Danmark efter et væbnet røveri mod en guldsmed, begik røveri mod Nørresundby Bank, som oplyst på den fremragende nordjyske tv-station TV 2/Nord den 18. oktober 2012?

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:33

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Som jeg var inde på i min besvarelse af det foregående spørgsmål, indebærer en dom, hvormed en udlænding er blevet udvist af landet, at den pågældende altså får et indrejseforbud. Når en udvist udlænding får et indrejseforbud, indebærer det, at den pågældende ikke må genindrejse i Danmark i den periode, indrejseforbuddet er meddelt for. Det gælder også, når der er tale om EU-statsborgere, der jo som bekendt er omfattet af det fælles rejseområde inden for Schengensamarbejdet, og hvor der derfor ikke udføres grænsekontrol mellem landene.

Genindrejser en udlænding herefter i landet i strid med indrejseforbuddet, kan den pågældende, som vi vist diskuterede før, straffes med bøde eller fængsel i indtil 3 år. Den strafferamme blev forhøjet med en lovændring sidste sommer. Det skal i forbindelse med straffastsættelsen betragtes som en skærpende omstændighed, hvis udlændingen er udvist af landet på grund af kriminalitet og må formodes at være indrejst i strid med indrejseforbuddet med det formål at begå ny kriminalitet.

Der er igennem de senere år gennemført en række stramninger af udlændingelovens regler, herunder også udvisningsreglerne. Det gælder også i forhold til strafferammen på op til 3 års fængsel for at rejse ind i landet i strid med et indrejseforbud. Det er regeringens opfattelse, at de stramninger har effekt, og at der ikke er behov for yderligere stramninger på området.

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:35

Karsten Lauritzen (V):

Tak for svaret. Jeg er lidt skuffet over – men det kan måske ikke overraske, når man kigger på den retspolitik, som regeringen fører – at ministeren synes, at alt er i orden. Og når der opstår et problem, henholder man sig bare til reglerne, og så vil man ikke engang overveje at diskutere, om vi kunne gøre noget bedre.

Det, der er situationen her, er, at vi, det danske samfund, har lavet nogle regler, der gør, at hvis man er udvisningsdømt, bliver man

prøveløsladt tidligere, end hvis man havde lovligt ophold i Danmark og sad og afsonede. Der er en forfordeling der, givetvis af kapacitetshensyn i Kriminalforsorgen.

Det er der så – i det her tilfælde nogle hårdkogte kriminelle – der udnytter ved først at røve en guldsmedeforretning og derefter en bank med henholdsvis ejeren af den her guldsmedeforretning og bankpersonalet som ofre. Jeg tror, at de har svært ved at forstå, vil jeg sige til justitsministeren, at ministeren bare henholder sig til reglerne og siger, at de er gode nok, når der tydeligvis er et problem her.

Jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, om ministeren ikke kunne overveje et tættere samarbejde med f.eks. den svenske kriminalforsorg med hensyn til at forhindre, at sådan en person kommer tilbage i en kriminel løbebane. Det må Sverige, hvor de pågældende statsborgere er fra, være interesseret i. Der må være masser af ting, som kunne gøres, hvis man havde en politisk vilje til det.

Men jeg skal forstå ministerens svar sådan, at ministeren synes, at reglerne er fantastiske – intet skal laves om, det skal køre videre. Og så har vi altså en situation som den her, hvor vi prøveløslader nogle tidligt. De vælger at udnytte det ved at tage tilbage til Danmark og begå endnu en grov kriminel handling med – i sidstnævnte tilfælde – nogle ofre i en bank. Det kan justitsministeren da ikke være tilfreds med.

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:37

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det kan han bestemt ikke være, og det er også derfor, at jeg på det tidligere spørgsmål generelt svarede, at det selvfølgelig er fuldstændig uacceptabelt. Det, spørgeren skal huske på, er som sagt, at der gennem de seneste år er gennemført en række stramninger af udlændingelovens regler, herunder udvisningsreglerne. Og så sent som sidste sommer blev straffene for at indrejse i landet i strid med et indrejseforbud altså skærpet, således at man kan få enten bøde eller fængsel i helt op til 3 år.

Så det er nok et lidt fortegnet billede at sige, at der ikke sker noget. Der sker noget, og så sent som sidste sommer blev strafferammen rent faktisk skærpet.

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:38

Karsten Lauritzen (V):

Jo, men vi står jo stadig væk i den situation, at de pågældende nu sandsynligvis bliver dømt. Det må man antage vil ske på grund af den store mængde overvågningskameraer, der var i den pågældende bank, som tilsyneladende har gemt optagelserne. Og de bliver også dømt efter de skærpede regler for indrejseforbud, som de har forbrudt sig imod. Men igen kommer så det danske samfund og rækker hånden ud og siger: I bliver prøveløsladt efter halv tid.

Der kunne det godt være, at ministeren havde en holdning om, at vi i fællesskab skulle se på de løsladelsesregler, så det blev sådan, at hvis man i gentagelsestilfælde kommer tilbage, efter man er udvist, så forsvinder muligheden for, at man kan blive prøveløsladt efter halv tid. Eller endnu bedre: At vi får et tæt samarbejde med de svenske myndigheder, for vi har jo mulighed for at sende de pågældende personer til afsoning i Sverige, som vi har et godt nordisk samarbejde med. Det sparer de danske skatteborgere penge, og det kunne måske sikre, at den svenske kriminalforsorg får taget hånd om de her forbrydere, så de ikke vender tilbage til Danmark.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:39

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Som sagt håber jeg på forståelse fra spørgers side – det kan selvfølgelig være svært, men dog alligevel – for, at det er vanskeligt som justitsminister at kommentere en konkret sag her. Jeg vil blot sige, at det såmænd ikke er, fordi det har skortet på fælles enighed om de her problemer, og derfor synes jeg bare, man skal læne sig op ad, at der er foretaget stramninger af udlændingelovens udvisningsregler, og som sagt blev straffen for at rejse ind i strid med indrejseforbuddet skærpet igen sidste sommer. Så jeg synes, man skal henholde sig til de regler, der allerede så sent som sidste sommer er blevet skærpet, og konstatere, at de øjensynligt bliver benyttet efter den hensigt med hvilken de er blevet indført.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det spørgeren.

Kl. 14:39

Karsten Lauritzen (V):

Ministeren kan jo godt dække sig ind under, at det er konkrete sager, men man kan jo sagtens forholde sig til en konkret sag, så længe man gør det på et principielt plan. Og det er altså en principiel problemstilling, vi står med, vil jeg sige til ministeren. Der er nogle hardcore udenlandske kriminelle – i dette tilfælde to svenskere – som begår ikke blot et, men to røverier og forbryder sig mod en lang række regler. Ministeren kan da godt generelt have den holdning, at vi i fællesskab – Venstre lægger gerne stemmer til i Folketingssalen – må sikre effektivitet i forhold til afsoning i hjemlandet. Man kan undre sig, når vi nu har regler – det har ministeren tidligere sagt – der gør, at de kan afsone i Sverige. Vi har et glimrende forhold til Sverige, og så kan man da undre sig over, at de to, der er tale om, ikke tidligere har afsonet i hjemlandet, i Sverige. Og man kunne nu også som minister måske have den generelle holdning, at vi skal presse endnu mere på for at sikre, at vi får afsoning i hjemlandet. For som det her eksempel viser, har Sverige jo en betydelig interesse i at få resocialiseret de her mennesker. Det er jo trods alt svenske statsborgere, ikke danske.

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:41

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Det er rigtigt, at der er problemer med udenlandske kriminelle i Danmark, og derfor er jeg også tilfreds med at konstatere, at politiet også her gør et rigtig godt stykke arbejde, og at der jo rent faktisk som en konsekvens af det sidder mange udlændinge i vores fængsler. Det rejser andre udfordringer, men ikke desto mindre er det udtryk for, at politiet har godt fat i det.

Jeg tror bare, at det, der er at sige, er, at vi må bakke politiet op i deres indsats på området og sikre, at de løbende får bedre muligheder for at sætte ind over for omrejsende udenlandske kriminelle. Det har vi jo gjort med eksempelvis oprettelse af indbrudstaskforce, Task Force Øst og Task Force Vest, som jo bl.a. også skal tage noget af det her. Det er altså store specialenheder, og de har godt fat.

Når de så får fat, og der er nogle, der bryder de regler, der er, så er der som sagt de senere år gennemført en hel række skærper af udlændingelovens udvisningsregler og senest sidste sommer indført

skærper af de domme – både bøde- og fængselsdomme – man kan få, hvis man bryder reglerne om indrejseforbud.

Jeg må sige, at det er et fortegnet billede at sige, at der ikke sker noget. Der er sket mange ændringer. Der er sket skærper så sent som sidste sommer, og politiet har så sent som i den aftale, som jeg selv har været med til at lave med personen, som nu spørger her, fået betydelig flere ressourcer til at prioritere indsatsen bl.a. over for organiserede udenlandske kriminelle, hvilke man gør i den såkaldte taskforceenhed, som er i Horsens og i Karlslunde, bare for at nævne eksempler på to steder, hvor de er.

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til både ministre og spørger. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til social- og integrationsministeren af Karina Adsbøl.

Kl. 14:42

Spm. nr. S 220

6) Til social- og integrationsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Vil ministeren indskærpe over for landets kommuner, at afgørelser truffet af de sociale nævn skal efterleves straks, og at man i kommunen ikke blot kan sætte afgørelsen på standby i den tid, hvor kommunen kører en ankesag ved Ankestyrelsen eller ved domstolene?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:42

Karina Adsbøl (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder:

Vil ministeren indskærpe over for landets kommuner, at afgørelser truffet af de sociale nævn skal efterleves straks, og at man i kommunen ikke blot kan sætte afgørelsen på standby i den tid, hvor kommunen kører en ankesag ved Ankestyrelsen eller ved domstolene?

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:43

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for spørgsmålet. Jeg synes, at det er rigtig vigtigt at slå fast, at når et af de sociale nævn har truffet en afgørelse om, at en borger har ret til en eller anden form for hjælp efter den sociale lovgivning, ja, så gælder afgørelsen jo som hovedregel med det samme. Det betyder, at retssikkerhedslovens regler om, at klager som hovedregel ikke har opsættende virkning, træder i kraft, og derfor er det den enkelte kommunes forpligtelse helt uden unødvendig forsinkelse at efterleve de afgørelser, som nævnet har truffet i forhold til kommunen.

Når det så er sagt, vil jeg også gerne sige, at det jo gerne skulle være sådan i et land som Danmark, at man har tillid til, at de kommuner og de myndigheder, som skal håndtere borgernes sager, gør det ordentligt, og at de så naturligvis ændrer tingene, så de gør dem, som de skulle have gjort dem, hvis de får en påtale om, at de ikke har gjort dem ordentligt.

I et land som Danmark synes jeg at vi bare må have det udgangspunkt, at myndighederne overholder lovgivningen, men naturligvis har vi lavet et kontrolsystem for det tilfælde, at det ikke skulle ske. Og det kontrolsystem går ud på, at lovgivning, som bliver varetaget efter reglerne i lov om kommunal styrelse, samt bindende afgørelser truffet af andre myndigheder, kan påklages, og det ligger under økonomi- og indenrigsministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren har i et svar til Folketinget bekræftet, at tilsynet har kompetence til at gribe ind, hvis en kommune afviser at yde den hjælp, som Det Sociale Nævn har afgjort at borgeren har ret til. Det vil altså sige, at alle statsforvaltninger, hvor tilsynet er placeret, er vidende om det her og de er blevet gjort opmærksom på det svar.

Så for at vende tilbage til det, jeg startede med at sige, må udgangspunktet være, at man må kunne have tillid til de offentlige myndigheder, og naturligvis gælder det også kommunerne. Borgernes tillid er dog under ingen omstændigheder noget, vi bare skal tage for givet i den offentlige sektor. Derfor er jeg også meget bekymret over de historier, der har været fremme i medierne, om, at kommunerne beskyldes for ikke at have iværksat den hjælp, som borgerne har ret til. Det er jo helt tydeligt, at vi som samfund ikke kan acceptere det, hvis det er det, der er situationen, og kommuner ignorerer afgørelser fra ankesystemet, eller spekulerer i at forhale leveringen af noget hjælp.

Det er selvfølgelig vigtigt, at tilliden til systemet bevares, og derfor skal vi have manet de her historier i jorden ved at understrege, at kommunerne skal påtage sig et ansvar for, at loven følges. Derfor vil jeg naturligvis også tage sagen op i de løbende drøftelser, jeg har med KL, for der er ikke nogen tvivl om, at kommunerne skal overholde loven. Vi har et klagesystem, som skal påse, at det sker, og jeg tager en drøftelse med KL om de konkrete sager, der har været.

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:45

Karina Adsbøl (DF):

Et af mine store problemer er jo, at det virker, som om ministeren har lidt blind tillid til kommunerne. Når de her sager kommer op – og der kommer flere, det er jeg sikker på – så viser det jo netop, at det ikke fungerer efter hensigten.

I forhold til statsforvaltningens tilsyn har jeg også modtaget svar om, at der ikke er uddelt nogen tvangsbøder. Der er noget her, der ikke fungerer, og det er simpelt hen borgernes retssikkerhed, det drejer sig om. Derfor skal vi handle herindefra, og det skal vi gøre meget hurtigt.

Jeg har også oversendt en sag om en handicappet familie, som fire gange – tror jeg det er – har fået medhold i Det Sociale Nævn, men hvor kommunen stadig væk ikke følger afgørelserne og retter ind. Hvad vil ministeren gøre her og nu for de her borgere, som har fået medhold i det sociale nævn, men hvor kommunerne ikke retter ind og følger nævnets afgørelse? Det er jo et kæmpeproblem. Den anden dag var det Emilsagen, der var oppe, som jeg stillede spørgsmål om, og som også havde fået medhold, men hvor kommunerne ikke efterlever afgørelsen.

Det er jo ikke rimeligt for borgerne, at de skal udsættes for den slags i systemet. De får medhold i Det Sociale Nævn, kommunerne efterlever ikke afgørelsen, og så skal de klage igen, og så ryger sagen frem og tilbage, og sådan sidder de fanget i flere år.

Den her familie, som jeg også har sendt spørgsmål til ministeren om, har boet på vandrehjem i flere år og har ikke fået hjælp efter reglerne, og det er fuldstændig urimeligt. Derfor vil jeg gerne have, at ministeren træder i karakter og indskærper over for kommunerne, at det her simpelt hen ikke er i orden.

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:47

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Nu er jeg ikke blevet spurgt om den konkrete sag, og jeg ved heller ikke, om jeg egentlig synes, at det ville være var passende at stå og kommentere en konkret sag. Men jeg kan i hvert fald fortælle, at jeg selv har haft et møde med en familie, som bor på et vandrehjem, og at det er en sag, som jeg har fokus på.

Jeg blev spurgt om tvangsbøder, og der bliver jeg bare nødt til at sige, at det fremgår af økonomi- og indenrigsministerens svar på spørgsmål 8 i Socialudvalget, at i de sager, hvor der har været tale om en ulovlig udeladelse fra kommunens side, har kommunen rettet ind efter statsforvaltningens behandling af sagen. Og så er der jo ikke grundlag for tvangsbøder.

Det, jeg igen må sige, er, at jeg synes, det er vigtigt, at vi har tillid til vores system. Vi må regne med, at kommunerne lever op til det, de skal, men jeg ved godt, at der kan ske fejl, og der kan ske forhalinger. Der kan også være tvister og skønsmæssige ting, man ikke er enig i. Der har vi lavet et klagesystem, og det klagesystem betyder altså, at man har muligheden for at få sin sag bragt ind. Men heldigvis er det jo sådan, at der bliver rettet ind.

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:48

Karina Adsbøl (DF):

Jeg har i hvert fald spørgsmål 413 liggende foran mig, hvis ministeren ikke tror på, at jeg har stillet det spørgsmål om familien på vandrehjemmet, for det har jeg. Ministeren siger også:

Som sagen er beskrevet i den nævnte artikel synes der at være tale om en ganske kompleks sag, hvor Det Sociale Nævn tilsyneladende flere gange har kritiseret kommunen. Det må forstås således, at sagen har været henvist til fornyet behandling i kommunen.

Den her familie har sådan set fået medhold rigtig mange gange af Det Sociale Nævn, og det bliver ikke efterlevet. Om det med tillid til kommunen vil jeg sige, at man ikke skal være blind for, hvad der foregår, for når man kan se, at der er så mange sager i øjeblikket, hvor kommunerne ikke følger nævnets afgørelse, så skal vi træde i karakter herinde.

Mener ministeren så ikke, at der skal være nogle sanktionsmuligheder ud over tvangsbøder? Kan man forestille sig, at en borger, der får medhold, men har fået frataget sit hjem eller andet, får en kompensation af kommunen, for det her kan jo godt gå hen og blive en spareøvelse ude i kommunerne, uanset om det drejer sig om personlig assistance, hvor man har ansat en hjælper, eller om det drejer sig om andre ting. Der skal simpelt hen nogle sanktioner til, for at kommunerne efterlever lovgivningen.

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:49

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der er ikke nogen tvivl om, at kommunerne skal efterleve de sociale nævnets afgørelser. Det er jo derfor, vi har lavet det kontrolsystem, der gør, at kommunaltilsynet kan gribe ind.

Det er jo helt tydeligt, at borgere skal have den hjælp, som de har ret til, og det burde jo sådan set ikke være nødvendigt, at man skulle inddrage kommunaltilsynet, for at det sker. Derfor synes jeg også, at de sager, der har været omtalt, er problematiske, og jeg tager drøftelser med KL om, hvordan vi håndterer det.

Jeg har en løbende dialog med KL. Jeg har jo lavet et partnerskab med KL, hvor vi er enige om at mødes regelmæssigt og drøfte ting og sager, som er oppe, og hvor der er behov for øget politisk bevågenhed. Det her er noget af det, som jeg naturligvis tager med til mine næste drøftelser med KL, for det er ikke i orden. Borgere må aldrig nogen sinde føle – når de har kæmpet for deres sag og får at vide, at de ikke får medhold – at det er en evig, evig kamp, og at de bliver modarbejdet. Der skal være orden i sagerne, og det skal der være for alle parter, der går ind i sådan en sag. Derfor drøfter jeg det generelle med KL.

Men jeg vil gerne sige endnu en gang, at kommunaltilsynet altså har mulighed for at gribe ind, og så bliver der også rettet ind.

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:50

Karina Adsbøl (DF):

Jamen vi ser jo, at det ikke sker. Vi ser jo, at der ikke er nogen, der griber ind, og vi ser, at de borgere, som får medhold, ikke får nogen hjælp. Der er ikke nogen, der griber ind.

Statsforvaltningen har jo ikke rejst nogle sager, for der er jo ikke givet nogen tvangsbøder til kommunalbestyrelsesmedlemmer. Altså, hvis det fungerede i praksis – og loven og det hele fungerede – så ville vi jo ikke have de her sager, og det har vi jo. De har været omtalt i flere medier, og derfor skal vi have lavet noget om nu og her.

Familien, som jeg omtalte, bor stadig væk på vandrerhjem, og det er dybt problematisk. Altså, hvor langt skal man gå, for at borgerne får den hjælp, de faktisk har krav på efter lovgivningen, og som de sådan set har fået medhold i efter det sociale nævnets afgørelse?

Vi bliver nødt til at handle hurtigt herindefra, der skal ske noget. Jeg forventer, at ministeren gør noget ved det her, for det er simpelt hen uacceptabelt for de mennesker, det går ud over.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:51

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen jeg vil gerne sige en gang til, at jeg sådan set er enig. Hvis der er borgere, der kommer i klemme, er det ikke i orden, og det er noget af det, jeg også vil drøfte med KL. Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at det jo ikke er hovedreglen, at de sociale nævnets afgørelser ikke bliver efterlevet. Det bliver de jo. Men vi har samtidig lavet den ordning, at hvis det ikke sker, har kommunaltilsynet mulighed for at skride ind. Enhver kan rette henvendelse til kommunaltilsynet, dvs. også politikere, Det Sociale Nævn eller andre, der mener, at en kommune overtræder lovgivningen.

Det er naturligvis sådan i Danmark, at borgere skal have den hjælp, som de er berettiget til, og det bør sådan set ikke være nødvendigt, at det skal ske med inddragelse af kommunaltilsynet. Det er derfor, vi har den sikkerhed, så vi kan være helt sikre på, at folk får den hjælp, som de har ret til.

Det er korrekt, at der er enkelte sager, der verserer i pressen, og jeg kender også til flere sager. Dem vil jeg meget, meget gerne tage en nærmere drøftelse med KL om, for de skal naturligvis løses. Jeg har også selv været inde over nogle af sagerne.

Men når der så igen bliver spurgt til tvangsbøder, vil jeg bare igen sige, at det fremgår af økonomi- og indenrigsministerens svar på spørgsmål 8 til Socialudvalget – når jeg nævner, at det er økonomi- og indenrigsministerens svar, er det, fordi den her lovgivning ligger under økonomi- og indenrigsministeren – at i de sager, hvor der har været tale om ulovlig undladelse fra kommunens side, har

kommunen rettet ind efter statsforvaltningens behandling af sagen. Og så må man jo konstatere, at selv om det er trist, at der nogle gange er mennesker, der kommer i klemme, så har vi heldigvis et system, der virker.

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til handels- og investeringsministeren af fru Anni Matthiesen.

Kl. 14:53

Spm. nr. S 246

7) Til handels- og investeringsministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Vil ministeren sikre, at den norske told, som er blevet pålagt hortensia, bliver fjernet?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 14:53

Anni Matthiesen (V):

Tak for det, formand. Jeg starter med at læse op:

Vil handels- og investeringsministeren sikre, at den norske told, som er blevet pålagt hortensia, bliver fjernet?

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Handels- og investeringsministeren.

Kl. 14:53

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Da det jo måske ikke er alle lige bekendt, hvordan Norge har ageret, vil jeg bare fortælle, at Norge den 12. juli har valgt at øge toldsatserne på hortensia på 0 pct. til 72 pct., fordi de udendørs hortensia nu bliver behandlet på samme måde som de indendørs hortensia. Norge har som bekendt generelt ret høj told på blomster.

Den danske regering har sagt til den norske regering, at vi finder det uacceptabelt. For det første, fordi vi er midt i en økonomisk krise. Det har konsekvenser for hele Europa, at landene omkring os vælger at bure sig inde. Hvis vi skal have gang i væksten, kræver det sådan set, at samhandelen fortsætter, og en øgning af tolden er besluttet det modsatte. For det andet har det også konsekvenser for Danmark. Helt konkret ved vi jo, at der er gartnerier, der mister arbejdspladser, men udfordringen er jo ikke kun hortensia, for det er også en tendens, som Norge desværre har valgt at fortsætte på sit statsbudget, altså at lægge told på ost, på oksekød og på lammekød. Så vi har desværre kun set toppen af isbjerget, hvis man kan kalde det det.

Men nu er det jo ikke Danmark alene, der gør det her. Vi er jo i et handelssystem under EU, og derfor er det selvfølgelig også EU, der forhandler med Norge og diskuterer med Norge. Der er jo i virkeligheden ikke nogen restriktioner, der kan iværksættes over for Norge, da Norge jo formelt set har retten til at gøre det. Man kan altid diskutere, om de moralsk har retten til det – det mener jeg ikke de har – men formelt set er juraen i orden. De kan vælge at øge toldsatserne.

Under EØS-aftalen står der i artikel 19, at man skal liberalisere på landbrugsprodukter, altså at man skal arbejde hen mod en handelsliberalisering af landbrugsprodukter, og jeg mener, at det, Norge har gjort, klart er i modstrid med ånden i artikel 19. Men man har altså ikke nogen muligheder over for Norge. Dermed er ikke sagt, at Kommissionen ikke er opmærksom på det. Kommissionen har også talt med Norge, og sagen kommer sådan set ikke til at ligge stille der, for der kommer jo også til at være et efterspil på den måde, at Norge jo løbende forhandler EØS-aftalen med EU, og der står det

såmænd på dagsordenen. Så det har vigtig prioritet for den her regering, og det er sådan set også vigtigt for EU. Og vi er ganske opmærksomme på det. Jeg har nærmest ikke bestilt andet end at være i norske medier. Jeg tror, at jeg har været mere på forsiden i norske medier, end jeg nogen sinde har været i danske i den sidste halvanden måned, og det gør jo også, at nordmændene er meget opmærksomme på, at der er et problem, og at de norske forbrugere også er bekymrede over, at deres udvalg i butikkerne bliver mindre. For det er faktisk det, der i sidste ende bliver konsekvensen: Det bliver dyre, og udvalget bliver mindre.

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:56

Anni Matthiesen (V):

Jeg har fulgt arbejdet tæt, for som ministeren også selv nævner, så betyder det jo rigtig meget i forhold til de danske gartnerier og producenter af hortensia. Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren kom med et lidt mere konkret bud på, hvad ministeren helt konkret har af planer om at trykke på de der moralske knapper, kunne man kalde det.

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:56

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Vi har møde i Nordisk Råd i næste uge, hvor Danmark har bedt om, at sagen kommer på dagsordenen. Vi har simpelt hen et dagsordenspunkt, der hedder Norge. Det er os, der indleder og har diskussionen i forhold til både hortensia, ost, okse- og lammekød. Jeg tror, at noget af det, man også skal være opmærksom på, er, at udfordringen jo ikke kun er de toldsatser, de øger i forbindelse med budgettet nu her. Det er jo også, at Norge generelt har høje toldsatser. Derfor har vi næsten ingen svineeksport til Norge. Jeg tror, at vi eksporterer svin til Norge for 100 mio. kr., mens vi derimod sælger svin til Sverige for 1,2 mia. kr., og de to lande er ellers normalt sammenlignelige. Der er lidt forskel i befolkningen, men ellers er de sammenlignelige. Det er jo bekymrende, når man tænker på, at det er et af verdens allerrigeste lande, der agerer på den her måde. Så vi tager det op i Nordisk Råd, og vi tager det også op løbende med Kommissionen, og Kommissionen har drøftelser med nordmændene.

Der er visse dele, jeg ikke kan fortælle, fordi det selvfølgelig stadig væk er fortroligt. Det, jeg kan sige, er, at den 30. oktober vender Kommissionen officielt tilbage med, hvad de har sagt til nordmændene, og så vil jeg selvfølgelig gerne sørge for, at spørgeren får svar på, hvordan Kommissionens samtaler med nordmændene har været. Men jeg kan altså desværre ikke røbe det endnu.

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:57

Anni Matthiesen (V):

Jeg vil takke ministeren, for jeg kan fornemme, at der stadig væk er stor fokus på det, for jeg synes virkelig, at det er et problem, som kommer til at berøre danske gartnerier og rigtig mange danskere, og det kan jo som nævnt i sidste ende resultere i, at vi mister arbejdspladser. Der har været talt en del om, at nordmændene måske bare ville sige noget i retning af, at det er en form for teknisk fejl, som de jo bare har rettet op på nu. Hvordan ser ministeren på det?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:58

andre varer. Så jeg håber også, at man er parat til at fortsætte presset rent skriftligt.

Kl. 15:01

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:01

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jeg har også noteret mig, at den norske finansminister i et brev til mig skriver, at der er tale om en misforståelse. Jeg har pænt svaret, at jeg ikke tror, at gartnerierne på Fyn opfatter det her som en misforståelse. Der er tale om 20 arbejdspladser, der decideret er i fare, så at kalde det en misforståelse synes jeg måske er en anelse arrogant fra nordmændenes side. Og problemet er jo, at det ikke er første gang, nordmændene gør det, altså laver en deklassificering – undskyld, at det bliver en lille smule nørdet. Nede i toldlinjerne kan man flytte produkter på grund af forskellige regler, og her er det altså, at man – fordi der er en træsoffel på hortensiaerne – kan flytte dem over i en anden kategori og derfor lige pludselig kan opkræve told.

Det har vi også set at de har gjort på yoghurt, og det havde direkte konsekvenser for Arla, og vi har set det på andre produkter. Så det er desværre en ting, der er sket gentagne gange, og det tyder på, at der ikke bare er tale om en misforståelse. Når nogle gør tingene adskillige gange, begynder man at tænke, at der måske er en tendens til en vis form for overlæg i det her, og det mener jeg der er tale om i forhold til nordmændene.

Men spørgeren kan være ganske rolig. Det er ikke en sag, hvor vi kommer til at sidde på hænderne; det er en sag, hvor vi taler med store bogstaver over for nordmændene. Jeg håber sådan set også, at der kommer en norsk opinion om det her, for det første fordi forbrugerne i Norge kommer til at betale langt mere for deres ost, for deres oksekød og for deres lammekød, og for det andet fordi udbuddet bliver meget lille i norske butikker. Når Oslo lige i øjeblikket planlægger at lave nogle torvehaller a la dem, der er på Israels Plads, så kan jeg forestille mig, hvordan det vil se ud med kun norske produkter – måske en lille smule trist. Så jeg håber, at de norske politikere besinder sig og ikke har det med i deres statsbudget, når de vedtager det den 1. december.

Indtil da vil vi selvfølgelig lægge pres på. Vi vil også lægge pres på i forhold til et tidligt indspil til Kommissionen, en genoptagelse af forhandlingerne med Norge osv. Men hvis spørgeren har andre gode ideer, modtages de sådan set gerne. Vi er i tæt dialog med gartnerierne, og vi er sådan set også i tæt dialog med Landbrug & Fødevarer, for den her regering er altså meget opmærksom på, at vi gerne vil fastholde de her arbejdspladser i Danmark, og derfor er vi selvfølgelig opmærksom på det, når et land som Norge agerer sådan her.

Men det er også en uskik, at vores nærmeste allierede i de internationale verdenshandelsforhandlinger, hvor de normalt over for resten af verden igen og igen taler om frihandel, hjemligt viser en anden adfærd. Det mener jeg sådan set også at nordmændene burde få øjnene op for.

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 15:00

Anni Matthiesen (V):

Tak. I den sidste runde vil jeg egentlig gerne bare komme med den kommentar, at jeg helt klart fornemmer, at ministeren er parat til at fortsætte med at gøre en indsats. Det håber jeg, for jeg tror, at det er nødvendigt at blive ved med at lægge pres på, ikke kun mundtligt, men måske også bilateralt, sådan at man sørger for at lægge et pres alle steder fra. For det, jeg helt klart fornemmer, er, at det virkelige kan få store konsekvenser også rent arbejdspladsmæssigt, og at det let kan brede sig som ringe i vandet, så det pludselig også omhandler

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Spørgeren kan være helt sikker på, at regeringen fortsætter presset. Jeg tager som sagt til Nordisk Råd, hvor jeg kommer til at have et møde med mine nordiske kollegaer. Jeg ved også, at min svenske kollega, Ewa Björling, er meget bekymret for den her tendens. Den finske handelsminister, Alexander Stubb, har også generelt en tendens til at være en stor fortaler for frihandel, så jeg tror faktisk, at vi derigennem i hvert fald kan skabe et pres. Desuden har jeg et bilateralt møde bagefter med nordmændene for at gøre dem opmærksom på, at vi ser alvorligt på situationen.

Hvis vi kigger på nogle af de arbejdspladser, kan vi måske se, at Danmark kan eksportere til andre steder; måske kan vi finde nogle løsninger osv. Men jeg synes måske, at det mest bekymrende er tendensen. Der er jo tendensen i verden, at vi ser lande bure sig inde bag toldmure. Det er sådan set ikke kun Norge, der gør det, det er noget, der er ved at ske generelt i landene som en beskyttelse af deres markeder i en økonomisk krise.

Problemet er bare, at det forværrer situationen. Det skaber i virkeligheden det modsatte af det, de ønsker, for når samhandelen falder, falder væksten også. Og når vi i EU kan se, at væksten i virkeligheden næsten er 0 pct. i Europa, har vi brug for også at komme uden for EU's grænser, og det mest oplagte eksempel er jo Norge, som desværre så burer sig inde. Så jeg synes, der er en alvor i det her i relation til den globale økonomiske krise, som jeg desværre ikke synes nordmændene tager deres ansvar for at løse.

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgsmålet er afsluttet, men debatten om det fortsætter på tirsdag på Nordisk Råds session i Helsinki.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Sophie Løhde.

Kl. 15:03

Spm. nr. S 260

8) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Har ministeren fortsat en »drøm om et sundhedsvæsen uden privathospitaler« og dermed en drøm om et sundhedsvæsen, hvor det offentlige har monopol på al sygehusbehandling?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 15:03

Sophie Løhde (V):

Tak, formand. Har ministeren fortsat en »drøm om et sundhedsvæsen uden privathospitaler« og dermed en drøm om et sundhedsvæsen, hvor det offentlige har monopol på al sygehusbehandling?

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:03

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for det. Tak for spørgsmålet og for interessen. Det må bl.a. have været et af mine tiltrædelsesinterviews for 1 år siden, som Venstres

sundhedsordfører har prioriteret at bruge tid på at genlæse. Jeg kan da kun kvittere for den store interesse, og jeg er også sikker på, at Venstres ordfører om ikke andet blev klogere på, hvad det er for nogle visioner, regeringen har for det danske sundhedsvæsen.

Det er jo – både fra min egen side som sundhedsminister og fra regeringens side – en klar vision, at vi skal reducere uligheden på sundhedsområdet. Det er noget, regeringen lægger stor vægt på. Derfor siger jeg også i den artikel og gentager gerne her i dag, at jeg har en drøm om, at de offentlige hospitaler kan styrkes så meget, at der ikke er behov for de private tilbud. Det handler ikke – som spørgeren ellers lægger til grund i sit spørgsmål – om at have et monopol; det handler om at sikre den frie og lige adgang til sundhedsydelser for alle patienter og uden skelen til, om der kan tjenes penge på det eller ej.

Jeg anerkender fuldt ud – og ordføreren vil ikke nogen steder kunne påvise, at jeg ikke har anerkendt det – at det jo kan være nødvendigt for regionerne at benytte private alternativer, hvis det offentlige sygehusvæsen af den ene eller den anden grund ikke selv har mulighed for at varetage behandlingen. Men mit udgangspunkt er, var og vil også være fremover, at et stærkt offentligt sundhedsvæsen er den bedste garant for den fri og lige adgang til sundhedsydelser.

Den tidligere regerings favorisering af privathospitalerne har jo ikke mindsket uligheden på sundhedsområdet. Tværtimod forgyldte den de private sygehuse, og den skævvred prioriteringerne i vores sundhedsvæsen. Den tidligere regerings model for brug af privathospitaler sikrede jo ikke, at det var en lægefaglig vurdering, der lå til grund for, hvilke patienter der skulle behandles først. Derfor er der nu behov for at gå andre veje, derfor valgte regeringen at afskaffe skattefritagelse for sundhedsforsikringer, og derfor vil regeringen fra 2013 indføre differentieret udvidet frit sygehusvalg, som sammen med udredningsgarantien skal sikre, at de mest syge kommer til først.

Det er nemlig den differentierede behandlingsgaranti, der frigør de ressourcer, der sikrer en hurtigere udredning. Det er sund fornuft, at vi sikrer hurtigere udredning og så behandler ud fra den devise, at de mest syge skal til først. Det mener jeg alt i alt bedst sikres i et sammenhængende offentligt sundhedsvæsen.

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 15:05

Sophie Løhde (V):

For at korrigere lidt i forhold til ministerens sådan polemiske udlægning af, hvad andre partier skulle stå for og andet, må jeg sige, at vi jo har det udgangspunkt i Venstre, at vi er optaget af at bekæmpe ventelister overalt i det offentlige sygehus- og sundhedsvæsen i stedet for som regeringen at bekæmpe patienternes ret til hurtig behandling. Men det er så en anden diskussion.

Men det er rigtigt, at i det her interview, som ministeren har givet til Dagens Medicin, nævner ministeren: Min drøm er, at det private er overflødigt. Så har man jo også en drøm om, at der skal være et offentligt monopol på sygehusbehandling. For hvis drømmen går på, at der ikke skal være noget at vælge imellem, så er det jo lig med, at man har en drøm om et offentligt monopol.

Men ministeren blev alligevel noget mere nuanceret i anden halvdel af besvarelsen, hvor hun så også anerkendte, at der jo faktisk er en funktion i, at vi i dag har et system, der sikrer patienterne et alternativ. Jeg er godt klar over, at regeringen vil forringe patienternes ret til hurtig behandling, men i hvert fald har de et alternativ, hvis det offentlige ikke kan levere inden for en given tidsfrist. Derfor vil jeg egentlig bare spørge ministeren, om regeringen og ministeren så dermed rent faktisk anerkender, at privathospitaler har en berettigelse som et vigtigt supplement til et stærkt offentligt sundhedsvæsen.

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:07

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Der var mange ting i det, ordføreren sagde, som jeg grundlæggende er uenig i. Men vi får også lejlighed til at diskutere en del af det videre på fredag, når vi skal behandle lovforslaget om differentieret behandlingsgaranti og udredningsret til patienterne, som jo er en ny grundlæggende patientrettighed til danskerne, som sætter patienten i centrum og sikrer en hurtig udredning til alle borgere i det her land. Jeg forventer, at det vil være med til at øge ligheden i sundhed.

Det er ikke et ideologisk mål for mig. Det må jeg måske forklare for Venstre, for efter at have fulgt de 10 års regeringsførelse i de buldrende 00'ere, har man fået en mistanke om, at det var et ideologisk mål for Venstre, at der skulle være et privat marked for sundhed. Det er ikke et ideologisk mål for mig, at der ikke skal være private udbydere. Det er et mål for mig, at vi skal have så høj grad af lighed i vores sundhed som overhovedet muligt, og at vi bruger vores fælles sundhedskroner der, hvor de kommer alle danske borgere til gavn. Og der må jeg bare sige, at hvis vi kigger på, hvordan systemet med privathospitaler fungerer, så er der jo en tendens til, at det er de svageste i vores samfund, som har de mest komplicerede og dyreste patientforløb, og vi kan se, at de private hospitaler altså tager relativt få af de her meget tunge patientgrupper, f.eks. de ældre medicinske patienter, som kræver behandling fra mange forskellige specialer. Derfor er et stærkt offentligt sundhedsvæsen – og at vi ikke bruger vores midler på overbetaling af privathospitalerne, men i det fælles offentlige sundhedsvæsen – altså den bedste garant for, at alle patientgrupper, også de tunge, de komplicerede, de mest udsatte patientgrupper, får en behandling af meget høj kvalitet.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 15:08

Sophie Løhde (V):

Der er også her – ligesom for ministeren den anden vej – mange ting, man kunne gå ind i. Men jeg stillede et spørgsmål, som jeg ikke fik noget svar på – der var svar på mange andre ting. Så bare helt kort: Mener sundhedsministeren grundlæggende, at privathospitaler har en berettigelse som et vigtigt supplement til et stærkt offentligt sundhedsvæsen – ja eller nej?

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:09

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Hvis nu ordføreren havde lyttet godt efter, ville hun have hørt, hvad jeg sagde i min indledende tale. Jeg sagde helt klart – og det vil man også ikke kunne opleve mig sige i andre sammenhænge – at jeg fuldt ud anerkender, at privathospitalerne spiller en rolle i de sammenhænge, hvor det offentlige sundhedsvæsen af den ene eller den anden grund ikke kan give den behandling, der er brug for, og som patienterne har ret til at få. Og at man desuden, ligesom regionerne kan bruge hinandens kapacitet, kan bruge kapaciteten hos de private. Det er i det hele taget vigtigt, at vi udnytter kapaciteten godt nok for at få mest mulig sundhed for vores penge og hjælpe flest mulige patienter. Det anerkender jeg fuldt ud. Derfor er det her heller ikke et ideologisk korstog fra min side.

Jeg vil bare holde fast i, at der altså er nogle træk ved den måde, det private sundhedsvæsen fungerer på, der er med til at trække i den forkerte retning og skævvride vores sundhedsvæsen. Vi kan se, at nogle af de tunge patientgrupper – nogle af de mest udsatte i vores samfund – altså ikke er dem, der har sygdomme, der kan tjenes penge på, og derfor får de heller ikke gavn af, at der er et privat sundhedsvæsen. Og derfor vil jeg til stadighed fastholde, at vi skal have et stærkt offentligt sundhedsvæsen, som en garanti for, at *alle* mennesker i det her land får behandling af høj kvalitet.

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 15:10

Sophie Løhde (V):

Jeg tror faktisk ikke – selv om man skal være varsom med at udtale sig på andre end sit eget partis vegne – at der er nogen partier i Folketinget, der ikke synes, det er vigtigt med et stærkt offentligt sundhedsvæsen. Men jeg må tage ministerens besvarelse som et ja og sige, at det da glæder mig, at landets sundhedsminister nu i dag anerkender, at privathospitalerne har berettigelse som et vigtigt supplement til et stærkt offentligt sundhedsvæsen. Det tror jeg at nogle vil mene er nye toner fra sundhedsministeren. Men det glæder mig utrolig meget at høre.

Dermed kan vi også nå frem til, at det, der må være afgørende, er, at patienterne – uanset størrelsen af deres egen pengepung – har sikkerhed for, at de hurtigt kan få adgang til behandling. Det er jo i virkeligheden også her, vi kan snakke om ulighed i sundhed, for der er nogle patienter, som jo er dybt afhængige af, at det offentlige kan levere ydelsen.

Derfor spørger jeg blot sundhedsministeren: Hvorfor er det, at man som regering ikke er optaget af at bekæmpe ventelister, men nu i stedet indlægger en ny målsætning om, at flere patienter skal vente længere på behandling? Det er da en uambitiøs målsætning at have på vegne af et stærkt offentligt sundhedsvæsen, at flere skal vente længere. Jeg troede, at vi politisk måtte være optaget af, at flest mulige blev behandlet hurtigt, og at vi fik mest mulig sundhed for pengene.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:12

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Nu er det jo ikke første gang, vi diskuterer det her, det er ikke engang første gang i dag, at jeg står her i salen og diskuterer spørgsmålet om den nye patientret til danskerne, nemlig udredningsgarantien, retten til at blive udredt inden for 30 dage, og at ansvaret er samlet et sted. Det er slut med at være katebald. Vi får udredt langt flere hurtigere. Dermed får vi også hurtigere sat gang i behandlingen. Det er en markant forbedring, at jeg diskuterer den differentierede behandlingsgaranti med en politiker fra Venstre, og nu har jeg nok snart afkodet, hvad papegøjelisten går på for Venstre, når vi skal diskutere det her: at flere skal vente længere.

Prøv og hør! Hele forslaget om udredningsgaranti og behandling til tiden handler om at sørge for at gøre op med den skævvridning i vores sundhedsvæsen, vi har set under den borgerlige regering, hvor 1- månedsgarantien har betydet en prioritering af de patienter, som der ellers var private behandlingsmuligheder for, og at nogle af de patientgrupper, som er allertungest, er allermest afhængige af, at vores offentlige sundhedsvæsen er stærkt, er blevet lad i stikken.

Det er jo det, vi gør op med, og så sikrer vi et system, hvor vi får behandlet de mest alvorligt syge først. Det synes jeg er den rigtige

måde at prioritere midlerne på. Det bliver ikke mere rigtigt af, at det er det modsatte af at bekæmpe ventelister, det bliver ikke rigtigt af, at Venstre gentager de samme papegøjesloganer, hver gang vi diskuterer det her.

Vi er optaget af at bekæmpe ventelister, vi er optaget af, at alle patienter i det her land får behandling af høj kvalitet, og at vi sikrer, at vi bruger vores ressourcer der, hvor det faktisk også sundhedsfagligt giver mest mening, og hvor vi får mest sundhed for pengene.

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren og spørgeren.

Vi går videre til det næste spørgsmål, spørgsmål 9. Det er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det er også stillet af fru Sophie Løhde, Venstre.

Kl. 15:13

Spm. nr. S 262

9) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Vil ministeren redegøre for, om ministeren fuldstændig kan afkræfte, at regeringen vil indføre øget brugerbetaling for hørehæmmede danskere?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:13

Sophie Løhde (V):

Tak, formand. Der er kommet en ny formand i mellemtiden, noterede jeg mig.

Vil ministeren redegøre for, om ministeren fuldstændig kan afkræfte, at regeringen vil indføre øget brugerbetaling for hørehæmmede danskere?

Kl. 15:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:14

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg siger også tak til formanden. Og tak til spørgeren for anledningen til at diskutere emnet her.

Nu er det jo – og det ved spørgeren jo også godt – ikke regeringen, der fastsætter størrelsen på egenbetaling ved privat høreapparatbehandling. Det, regeringen fastsætter, er det offentlige tilskud til privat høreapparatbehandling. Det er altså ikke mig, der bestemmer, det er ikke mig, der har indflydelse på de priser og dermed også den eventuelle egenbetaling for patienterne, som de private leverandører af høreapparater fastsætter.

Det, jeg kan konstatere, er, at der er opnået store og markante besparelser på offentligt indkøbte høreapparater, hvilket også giver grundlag for lavere priser i privat regi. Det bør efter min opfattelse medføre, at tilskuddet til høreapparatbehandling hos private nedsættes. Jeg mener, at alt andet ville være dårlig omgang med skatteydernes penge. Modellen ligner i øvrigt den, som den tidligere minister fra spørgerens parti, der for lidt siden sad i formandsstolen, selv fremlagde, og som jeg da også går ud fra at spørgeren og spørgerens parti fortsat bakker op om.

Men jeg er da opmærksom på, at de private leverandører selv med de lavere priser på høreapparater i princippet kan vælge at fastholde et højere prisniveau. Derfor vil jeg også løbende følge ordningen nøje, og derfor planlægger regeringen, som ordføreren formentlig også ved, at følge op på den nye model for tilskud og evaluere den, når den har været i kraft i 2 år. Den evaluering skal jo bl.a. be-

lyse udviklingen på området med private tilskud i forhold til aktivitet og til eventuel egenbetaling samt udviklingen i ventetid på høreapparatbehandling i det offentlige sygehusvæsen.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Sophie Løhde.

Kl. 15:15

Sophie Løhde (V):

Jamen når nu jeg stiller det her spørgsmål, er det jo, fordi jeg også mange gange har hørt sundhedsministeren sige, at regeringen er meget optaget af, at vi ikke skal have mere brugerbetaling inden for det danske sundhedsvæsen. Og jeg tror bare, det er derfor, at der er nogle hørehæmmede danskere og andre, der har stillet sig selv spørgsmålet: Hvorfor er det så, at den regering, der siger, at nu skal vi ikke have mere brugerbetaling, starter med at indføre mere brugerbetaling for hørehæmmede danskere?

Jeg kan se, at ministeren ryster på hovedet. Så kan jeg spørge helt kort: Kan ministeren garantere, at hørehæmmede danskere med det forslag, som regeringen har lagt frem, ikke kommer til at opleve en øget brugerbetaling?

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:16

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Først må jeg jo så nærmest lave den logiske slutning, at nu, hvor spørgeren selv mener, at der uden tvivl er tale om en øget brugerbetaling her, så var det det, man ønskede fra den tidligere regerings side med det forslag, som den tidligere minister lagde frem. Og jeg vil bare sige, at det ikke er en ambition, jeg deler. Jeg mener ikke, at vi skal have øget brugerbetaling.

Men som jeg også gjorde meget klart i min tale, er det ikke regeringen, der fastsætter egenbetaling ved privat høreapparatbehandling. Det er de private forhandlere, der afgør med sig selv, hvor stor en avance de vil have, og hvor stort et overskud de vil have. Og det, jeg ikke vil acceptere, og det, jeg ikke mener er forsvarlig omgang med skatteydernes kroner, er, hvis jeg – når jeg som sundhedsminister kan se, at prisen på høreapparater er faldet markant i det offentlige indkøb, altså at man kan få høreapparater billigere – skulle lukke øjnene for det og lade det offentlige tilskud fortsætte med samme størrelse.

Det ville være det samme som at pumpe fælles sundhedskroner ud til avance og overskud hos de private høreapparatleverandører, altså dem, der har de private klinikker. Det mener jeg faktisk ikke er forsvarlig omgang med skatteydernes kroner. Jeg mener ikke, at vi skal overbetale de private. Jeg mener, at det ville være et svigt fra min side som sundhedsminister bare at sidde på hænderne i forhold til det.

Men nu har vi lagt en evaluering ind efter 2 år, og hvis de private forhandlere og de private klinikker ikke sænker prisen som følge af, at de kan indkøbe høreapparater billigere, så har vi selvfølgelig et problem. Men det er jo altså ikke noget, vi lovgiver om herindefra.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:17

Sophie Løhde (V):

Der er jo ingen, der mener, at private producenter skal overbetales. Det, jeg sådan set bare er optaget af, er, at vi jo i dag har en situati-

on, hvor der i offentligt regi er nogle ekstremt lange ventelister. Så er der nogle hørehæmmede danskere, som siger, at så lang tid ønsker de ikke at vente, og derfor går over i privat regi. Så er jeg fuldstændig med på, at det ikke er her i Folketinget, man sidder og fastsætter prisen for et høreapparat købt i privat regi. Det er vist i andre slags samfund, man kunne finde på at gøre det fra statens side – ingen nævnt, ingen glemt. Til gengæld er det jo her i Folketinget, vi fastsætter tilskuddets størrelse. Jeg kunne nævne et par sundhedsekonomer, lad os tage en af dem. Jes Søgaard, direktør for det nationale analyseinstitut KORA, der skal forholde sig til regeringens lovfor-slag, udtaler, og jeg citerer:

»Det, man reelt gør, er at øge brugerbetalingen.«

Jeg vil derfor spørge ministeren, om ministeren er af den opfat-telse, at sundhedsekonomerne på det her område slet ikke har forstå-et noget af, hvad det her handler om, og derfor notorisk udtaler sig forkert, set i lyset af at ministeren ikke mener, at det vil medføre en øget brugerbetaling, og dermed jo heller ikke i dag burde have nogen problemer med at komme med en garanti for, at det her ikke vil føre til øget brugerbetaling. Det er, som om ministeren ikke vil forholde sig til, at alle mennesker ude i den virkelige verden påpeger nogle negative konsekvenser af det forslag, man har fremsat. Kunne man ikke forholde sig til nogle af dem og dermed forholde sig til, hvilke konsekvenser det kan få for hørehæmmede danskere?

Kl. 15:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Inden ministeren får ordet, vil jeg lige bede spørgeren om at prøve at kigge på uret foran og overholde taletiden lidt bedre.

Ministeren.

Kl. 15:19

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen så skal jeg prøve at gøre det tilsvarende kortere, for jeg har jo sådan set svaret på præcis det, spørgeren spørger om. Vi indfører ikke mere brugerbetaling. Det er ikke regeringen, og det er ikke Folke-tinget – og så kan vi snakke længe om, hvilke samfundsmodeller der historisk ville have slået sig op på sådan noget – der fastlægger egenbetalingen ved privat høreapparatbehandling. Det, vi fastlægger, er det offentlige tilskuds størrelse, og når man nu kan se, at prisen på høreapparater i det offentlige indkøb er faldet markant, så må man også kunne forvente, at man i det private – medmindre de er virkelig dårlige købmænd, og så er spørgsmålet, om de overhovedet ville ha-ve en forretning kørende – kan opleve de samme besparelser eller i hvert fald noget derhenad.

Hvis vi så fastholder et offentligt tilskud af samme størrelse, be-tyder det jo i virkelighedens verden, at vi pumper penge ud i privat regi, hvilket betyder, at der kan trækkes en større avance ud af nogle klinikker, og det vil jeg ikke være med til at bruge vores fælles sund-hedskroner på. Derfor er det eneste ansvarlige at sænke det offentli-ge tilskud, så det afspejler den virkelighedens verden, vi befinder os i.

Hvis det så viser sig, at de private leverandører lader det her komme de danske hørehæmmede til skade, så står vi med en situati-on, som jeg vil tage meget alvorligt. Jeg vil ikke konkludere nu, hvad der vil ske, men der er jo forskellige mulige modeller, der kan rulles ud, og det kigger vi på, 2 år efter at det her er trådt i kraft. Men jeg forventer sådan set, at de private leverandører også er deres an-svar bevidst.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:21

Kl. 15:23

Sophie Løhde (V):

Man skal aldrig på forhånd love noget, man ikke kan levere. Jeg kan se, at formanden nåede at rejse sig fra stolen.

Ministeren bliver ved med at svare det samme og det samme. Så bare ganske kort igen: En sundhedsøkonom, i det her tilfælde hr. Jes Søgaard fra det nationale analyseinstitut KORA, udtaler, og jeg citerer: Det, man reelt gør, er at øge brugerbetalingen. Så spørger jeg helt konk ret: Mener ministeren da, at det er faktisk forkert, og at sundhedsøkonomen overhovedet ikke har forstået en brik af, hvad det er, han udtaler sig om?

Kl. 15:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:22

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen det her afhænger jo af, hvordan de private leverandører har tænkt sig at agere. Har de tænkt sig at agere med uændret prisfastsættelse, selv om de selv får høreapparaterne billigere, og dermed få et øget overskud på bekostning af de hørehæmmede danskere? Eller har de tænkt sig at lade deres pris følge den reduktion i prisen?

Det er jo fuldstændig rigtigt, at de private leverandører i princippet kan fastholde et højere prisniveau. Det er jo det, man kan sige er faren ved det private, som ordføreren ellers generelt ser mange fordele ved. Det er jo derfor, vi har lagt ind i det her lovforslag, at vi følger det nøje og evaluerer det om 2 år. Og hvis det ikke kan administreres, og hvis de hørehæmmede bliver taget som gidsler i det her, ja, så skal vi da kigge på, om ikke der skal laves en anden model. Det drøfter jeg til den tid meget gerne med Venstres sundhedsordførere. Der er forskellige muligheder, men i udgangspunktet synes jeg, vi skal fastholde den model, vi kender nu. Jeg har sådan set også en klar forventning om, at de private leverandører altså også udviser den ansvarlighed, at når de kan få billigere høreapparater, så er det ikke noget, der skal betyde, at de så får et højere overskud på bekostning af de hørehæmmede.

Kl. 15:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Spørgsmål nr. 9 er sluttet, tak til fru Sophie Løhde, og tak til sundhedsministeren.

Så går vi til spørgsmål nr. 10, og det er stillet til forsvarsministeren af hr. Troels Lund Poulsen, Venstre.

Kl. 15:23

Spm. nr. S 259

10) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Vil ministeren redegøre for sin holdning til en undersøgelse af sagen om det såkaldte videoklip fra »Operation Green Desert«, og herunder oplyse, hvorfor ministeren ønsker sagen undersøgt i den kommende undersøgelseskommission om Irak?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:23

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder som følger: Vil ministeren redegøre for sin holdning til en undersøgelse af sagen om det såkaldte videoklip fra »Operation Green Desert«, og herunder oplyse, hvorfor ministeren ønsker sagen undersøgt i den kommende undersøgelseskommission om Irak?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:23

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Tak for spørgsmålet. Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at regeringen generelt mener, at det er på sin plads med en grundig undersøgelse af Danmarks deltagelse i Irakkrigen; det mente vi, før vi kom i regering, og det mener vi nu. Og nedsættelsen af Irakkommisjonen er derfor også en del af regeringsgrundlaget.

Som det fremgår af undersøgelseskommissionens kommissorium, skal den undersøge og redegøre for, om de folkeretlige forpligtelser, som påhviler Danmark, er blevet overholdt i forbindelse med tilbageholdelse af personer under den danske krigsdeltagelse i henholdsvis Irak og Afghanistan. På den måde falder det omtalte videoklip naturligt ind under det arbejdsområde, som kommissionen er blevet tillagt.

Ved siden af det, der er i kommissionen, er der jo også blevet taget andre initiativer til at undersøge præcis det her spørgsmål om videoklipet. Dels er det jo nemlig sådan, at forsvarschefen har iværksat en undersøgelse af omstændighederne omkring det her, dels har auditørkorpset jo i går besluttet at genoptage undersøgelsen af det her spørgsmål om videoklipet.

Så på den måde kan man jo sige, at der kun ikke er tale om, at der én vej ind til at få afdækket, hvad der egentlig er op og ned her, men om, at der er flere veje. Og der er det heldigvis ikke sådan, at der er nogen af dem, der udelukker hinanden, men om, at de kan supplere hinanden.

Kl. 15:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:25

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for svaret. Men hvad var årsagen så til, at ministeren, da han blev forelagt oplysningerne på et tidspunkt for, hvad ved jeg, 10-14 dage siden, ikke med det samme satte gang i en tilbundsgående undersøgelse, men offentligt udtalte, at han syntes, at sagen skulle undersøges af Irakkommisjonen, som jo har en tidshorisont på, vil jeg gå ud fra, 5 år? Hvorfor ikke forlange en tilbundsgående undersøgelse af det videoklip med det samme? Hvad var årsagen til det?

Kl. 15:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:25

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Nu gik det ikke helt op for mig, præcis hvornår det citat, der lå, var tidsfæstet, men forløbet i den her sag har jo været sådan, at det hele tiden har ligget lige for, at oplysninger som de her ville indgå helt naturligt i Irakkommisjonenens arbejde med at udrede, hvad omstændighederne var. Så den del kan besvares med det.

Men det har jo ikke været ekskluderende i forhold til spørgsmålet om andre måder at komme i nærheden af, hvad der har været op og ned i den her sag.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:26

Troels Lund Poulsen (V):

Det svar forstod jeg simpelt hen ikke. Jeg tror, ministeren var citeret på TV 2 News fra et sted i Sverige, må jeg gå ud fra – det så i hvert fald sådan ud – og ministeren mente, at den her sag skulle undersøges af Irakkommissionen. Jeg går ud fra, at det var onsdag eller torsdag i sidste uge, at ministeren lavede interviewet, og af det klip, der var i tv, fremgik det jo ret klart, at ministeren sagde, at det var noget, som Irakkommissionen skulle undersøge.

Det undrer mig bare lidt – med så alvorlige beskyldninger, der kommer frem – at det ikke er noget, ministeren tager initiativ til skal undersøges med det samme enten gennem auditørkorpset eller ved, at ministeren beder om en redegørelse for sagen gennem sin forsvarschef. Jeg vil gerne anerkende, at forsvarschefen nu har taget et initiativ, og jeg synes også, det er meget fornuftigt, at auditørkorpset har gjort det samme, men hvad var årsagen til, at ministeren ikke mente, det skulle undersøges med det samme?

Kl. 15:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:27

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det er fuldstændig rigtigt, at den tv-udsendelse, som der refereres til, var fra et sted i Sverige, og det er fuldstændig rigtigt, at jeg i den forbindelse henviste til Irakkommissionen. Men det er også fuldstændig rigtigt, at jeg i skyndingen – og jeg kan ikke huske, om det var på TV 2 eller på DR – også redegjorde for, at jeg samme dag havde talt med forsvarschef Peter Bartram og aftalt med ham, at han ville iværksætte en undersøgelse af, hvad det var, der var sket. Så allerede på det tidspunkt har det været klart, at det ikke har været ekskluderende fra min side i forhold til andre undersøgelsesformer.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:27

Troels Lund Poulsen (V):

Det vil jeg godt kvittere for, for jeg mener, det er i alles interesse, at sagen bliver undersøgt hurtigst muligt. Og det er sådan set det, der er anledningen til mit spørgsmål. Jeg mener ikke, at nogen som helst kan være tjent med, at man skal begrave en så alvorlig anklage i en kommission i op til 5 år. Jeg mener, det er vigtigt, at man får den, om man så må sige, belyst med det samme. Derfor vil jeg gerne kvittere for, at det så nu bliver undersøgt hurtigst muligt.

I den forbindelse kunne jeg spørge ministeren: Har ministeren nogen fornemmelse af, hvor lang tid det vil tage?

Kl. 15:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:28

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Tak for kvitteringen og enigheden om, at det skal undersøges hos flere kilder. Jeg ved efter min seneste snak med Peter Bartram, at han lige nu har nogle overvejelser om, hvordan han skal skruer undersøgelsen sammen, hvordan den skal foregå osv. Han har jo, fuldstændig som jeg har som minister – og hvad jeg også tror spørgeren har – en interesse i, at forsvaret får undersøgt de her ting, sådan at man kan få redegjort for, hvad omstændighederne har været, og få svar på nogle af de spørgsmål, som har været rejst.

Forsvarschefen har jo al mulig interesse i at sikre, at det her kommer til at gå hurtigt. Det skal selvfølgelig også gå rigtigt til, og det er derfor – går jeg ud fra – han nu har sine overvejelser om, hvordan undersøgelsen så skal skrues sammen.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak, det var slut på spørgsmål nr. 10.

Spørgsmål nr. 11 er ligeledes stillet til forsvarsministeren af hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:29

Spm. nr. S 261

11) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at de oplysninger om »Operation Green Desert«, som blev forelagt ministeren i uge 41, ikke blev drøftet med forsvarsforligskredsen fredag den 12. oktober 2012?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 15:29

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det. Spørgsmål nr. 11 lyder:

Hvad er ministerens holdning til, at de oplysninger om »Operation Green Desert«, som blev forelagt ministeren i uge 41, ikke blev drøftet med forsvarsforligskredsen på et møde fredag den 12. oktober 2012?

Kl. 15:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:29

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Spørgsmålet er i virkeligheden en god anledning til at få redegjort for, hvad tidsforløbet har været omkring det her. Forsvarsministeriet modtog mandag den 8. oktober et telefonopkald fra Anders Kærgaard, som oplyste, at han var tidligere udsendt soldat til Irak. Og når jeg siger, at det er en god lejlighed til at få redegjort for det tidsmæssige forløb, er det, fordi der er nogle medier, hvori det har været omtalt på en måde, så man kunne tro, at det her opkald fandt sted væsentligt tidligere, nemlig den 2. oktober, men det er ikke tilfældet. Det skete den 8. oktober, altså om mandagen.

I opkaldet oplyste Anders Kærgaard bl.a., at advokat Christian Harlang på et pressemøde senere samme uge ville præsentere billedmateriale, som ville indeholde bevis på, at forsvaret i forbindelse med en verserende retssag havde svaret ukorrekt på et spørgsmål om videooptagelser under »Operation Green Desert«, samt at danske soldater skulle have observeret irakiske sikkerhedsstyrker mishandle irakiske tilbageholdte uden at gribe ind. Når det er værd at sige det, er det, fordi der var tale om en telefonsamtale, og ikke – som det nogle steder har set ud som om – at ministeriet på det her tidspunkt modtog det omhandlede videoklip.

Samme dag som Forsvarsministeriet modtog opkaldet fra Anders Kærgaard, orienterede ministeriet Forsvarskommandoen telefonisk, og dagen efter, dvs. tirsdag den 9. oktober, bad Forsvarsministeriet skriftligt Forsvarskommandoen om at redegøre for, på hvilket grundlag Forsvarskommandoen tidligere havde udtalt sig om de pågældende forhold. Forsvarskommandoen svarede så ved et brev, der er dateret den 10. oktober. Her uddybede man, hvilket grundlag man havde baseret sine tidligere udtalelser på, og så oplyste Forsvarskommandoen endvidere, at man ikke kunne bidrage med yderligere oplysninger.

ger vedrørende påstanden om, at danske soldater skulle have observeret irakiske sikkerhedsstyrker mishandle irakiske fanger.

Kl. 15:33

Det blev samtidig med orienteringen af Forsvarskommandoen besluttet at orientere Forsvarets Auditørkorps, som jo i øvrigt i går, tirsdag, oplyste, at de ville genoptage efterforskningen.

Det her bliver sagt, fordi der den 12. oktober, da der blev afholdt forligskredsmøde, altså var tale om, at der var fremsat nogle oplysninger telefonisk, som forsvaret ikke umiddelbart kunne bekræfte. Videoen var ikke tilgået Forsvarsministeriet på det tidspunkt, men blev først lagt på Ekstra Bladets hjemmeside den efterfølgende uge. På baggrund af de forhold blev der derfor ikke truffet beslutning om at informere forsvarsforligskredsen på fredagens møde, som jo i øvrigt var fokuseret på forsvarsforligsdrøftelser.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:31

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg kan bekræfte, at mødet den 12. oktober drejede sig om forsvarsforligshandlinger, men derfor tror jeg godt, man kan tage andre ting op under et sådant møde. Det håber jeg da også at forsvarsministeren kan bekræfte.

Hvornår blev forsvarsministeren orienteret om det telefonopkald, som så fandt sted den 8. oktober? Hvornår fandt den orientering sted?

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:32

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Opkaldet fandt sted om mandagen. Og tirsdag-onsdag, eller også var det onsdag-torsdag – jeg mener, det var onsdag-torsdag, jeg var til forsvarsministermøde i Bruxelles – blev jeg orienteret om det her opkald. I den signatur, jeg har sat på telefonnotatet, som vist også, sådan som jeg husker det, er oversendt, har jeg skrevet, at jeg den 11. oktober 2012 har set det telefonnotat, som der ligger. Så det er altså om torsdagen

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:33

Troels Lund Poulsen (V):

Det er al ære værd, og hvis det er oversendt, kan vi jo selvfølgelig se det, og det vil vi gøre på et tidspunkt.

Til sidst vil jeg sådan set måske blot bede ministeren om at overveje, om det ikke ville være hensigtsmæssigt – når sådanne relativt alvorlige beskyldninger rettes mod ministeren – at orientere forsvarsforligskredsen. Man kan jo lave en orientering om, at man er ved at få det undersøgt, og at man ikke ved, om der er en sag, eller der ikke er en sag. For forsvarsforligskredsen bliver jo selvfølgelig af gode grunde også spurgt af medierne, og vi har jo alle – de, der står bag forsvarsforliget – en interesse i, at vi, om man så må sige, kommenterer på basis af de rigtige oplysninger og ikke på de forkerte. Det skylder vi forsvarets ansatte og de mange, der gør en rigtig stor indsats for Danmark internationalt.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

De betragtninger deler jeg fuldt og helt. Jeg har som minister en interesse i at orientere forligskredsen, sådan at forligskredsen, når forligskredsen skal kommentere ting, har så gode oplysninger som overhovedet muligt, så de kan forholde sig til sagerne.

Det, der selvfølgelig er overvejelser, er altid, hvad man skal oversende til folketingsudvalgene, for der er jo masser af sager – det ved spørgeren også som tidligere minister – som kører over bordet, og nogle udvikler sig, og nogle udvikler sig ikke. Men de grundlæggende betragtninger og ræsonnementet bag at sikre, at folketingsudvalgene er godt orienteret, deler jeg.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:34

Troels Lund Poulsen (V):

Det skal man kvittere for, for det var et fornuftigt svar. Men det af-fødte alligevel et lille spørgsmål, nemlig: Hvor ofte får ministeren telefonnotater af den her karakter? For jeg håber da ikke, det er en daglig begivenhed, forsvarsministeren er udsat for, altså at der kommer så alvorlige beskyldninger dagligt. Så jeg går ud fra, at ministeren kan bekræfte, at det er meget sjældent, det her sker, og derfor må man også se med en relativt stor alvor på det, når sådan noget så indløber til ministeriet. Det er jeg også helt opmærksom på, og det tror jeg at ministeriet naturligvis også er.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:35

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Gudskelov kan jeg bekræfte, at det bestemt ikke er ofte, at oplysninger af den her karakter fremkommer. Men det sker jo meget, meget hyppigt – heldigvis – på det sagsområde, som jeg har privilegiet at være minister for, at der er interessante oplysninger, og at der er sager under udvikling. Og derfor er man altid inde i den der overvejelse om, hvornår det er det relevante tidspunkt at orientere folketingsudvalget, og hvornår man kommer til at spille folketingsmedlemmernes tid med unødigt trætte og dermed påkalde sig kritik den vej rundt.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hermed er spørgsmål nr. 11 slut. Tak til forsvarsministeren og tak til hr. Troels Lund Poulsen.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for ligestilling og kirke, og det er stillet af hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:36

Spm. nr. S 263

12) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Hvilke initiativer vil ministeren tage med henblik på, at økonomien bag byggeriet af en stormoské på Vibevej bliver undersøgt, og at regnskaberne bliver gjort offentligt tilgængelige, og hvad vil ministeren gøre for at sikre, at det ikke er det iranske præstestyre, som kommer til at kontrollere den forkyndelse og religiøse propaganda, som kommer til at udgå fra stormoskeen?

Skriftlig begrundelse

Kl. 15:39

Det er angiveligt det iranske præstestyre, der står bag finansieringen af stormoskebyggeriet på Vibevej. I en artikel i Kristeligt Dagblad den 13. april 2011, foreslog ministeren selv en sådan undersøgelse, idet han sagde: »Det er første gang, vi på tværs af partierne tager den slags initiativ. Det er helt vildt, at man som trossamfund kan modtage gaver uden, at der skal redegøres for det... Da loven om trossamfund i sin tid blev vedtaget, kunne man ikke forudse, at vi ville få præstestyrets lange arme ned i den danske muld«.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 15:36

Christian Langballe (DF):

Jeg siger tak til formanden. Mit spørgsmål er:

Hvilke initiativer vil ministeren tage med henblik på, at økonomien bag byggeriet af en stormoské på Vibevej bliver undersøgt, og at regnskaberne bliver gjort offentligt tilgængelige, og hvad vil ministeren gøre for at sikre, at det ikke er det iranske præstestyre, som kommer til at kontrollere den forkyndelse og religiøse propaganda, som kommer til at udgå fra stormoskeen?

Kl. 15:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:36

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for spørgsmålet. Jeg ved, at ordføreren refererer til en avisartikel omhandlende det her punkt, som jeg vil tage afsæt i. Avisartiklen er fra før, jeg blev minister. Nu har jeg ansvaret for ligestilling og kirke og dermed ikke for andre trossamfunds forhold. Andre trossamfund hører til under social- og integrationsministeren, der – for så vidt angår økonomisk åbenhed – har oplyst følgende, som jeg kommer til at læse op fra ministerens område, fordi det som sagt ikke er mit ressortområde.

Social- og integrationsministeren har besvaret en række spørgsmål om kontrol af trossamfunds økonomi, herunder spørgsmålet om udenlandske midler. Jeg kan henvise til besvarelse af spørgsmål fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik, alm. del spørgsmål nr. 514, og jeg kan bakke op om social- og integrationsministerens syn på, at åbenhed generelt er en positiv ting.

Social- og integrationsministeren har endvidere oplyst, at der ikke findes regler, der giver mulighed for offentlig indsigt i udenlandske kilder til finansiering af opførelse af kirker, moskeer m.v. I forbindelse med godkendelsen som trossamfund gives et vist indblik i ansørgernes økonomi, idet der bl.a. skal fremlægges en kopi af det seneste årsregnskab, inklusive resultatopgørelse og balance.

Med hensyn til kontrol af den religiøse forkyndelse har social- og integrationsministeren oplyst, at grundlovens § 67 beskytter religionsfriheden, og borgerne har således ret til at danne religiøse trossamfund og praktisere deres religion inden for grænserne af sædeligheden og den offentlige orden. Religionsfriheden indebærer bl.a., at der ikke stilles krav om, at et trossamfund skal godkendes af staten, for at det kan virke i Danmark.

Grundloven er imidlertid ikke til hinder for, at der kan stilles krav om godkendelse af trossamfund, hvis de, ud over hvad der følger af den almindelige religions- og foreningsfrihed, tildeles særlige rettigheder i borgerlige forhold. Eksempelvis kan en præst i et anerkendt eller godkendt trossamfund få vielsebemyndigelse og foretage vielse med borgerlig gyldighed efter ægteskabsloven.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 15:39

Christian Langballe (DF):

Tak for svaret. Jeg synes måske ikke, at den sidste del af svaret havde ret meget med det her forhold gøre. Men ellers tak for svaret og i øvrigt tak for de bemærkninger, som kirkeministeren kom med i Kristeligt Dagblad den 11. februar 2011, om, at man har hånd i hanke med de her regnskaber. Det er vi fuldstændig enige om.

Det, der bekymrer os meget – og i Dansk Folkeparti var vi jo af samme grund modstandere af stormoskeen – er, at man ved fra Birmingham i England, at der fra moskeer, der bliver finansieret af Saudi-Arabien, udgår den mest ekstreme form for wahabisme, altså ekstrem islamisme. Der opfordres jo bl.a. til afhugning af hænder, omstyrtelse af det britiske demokrati, mord på homoseksuelle og andre ting, som er så uhyggelige.

Vi ved jo, at den, der finansierer foretagendet, også er den, der bestemmer forkyndelsen, og i tilfældet her fra England er det den saudiske stat, der så at sige bruger en moské i England til at komme med den mest ekstreme form for propaganda. Man kan også se det på det undervisningsmateriale, der udgår fra moskeen, og jeg tror, at ministeren er bekendt med det forhold.

Der siger vi bare, at det er meget afgørende for os, at man nu – hvor stormoskeen er der – siger, at man i hvert fald skal have kontrolleret, at det ikke, som det ser ud, bliver det iranske præstestyre, der kommer til at kontrollere og styre forkyndelsen, for så vil jeg nok sige, at det bliver en ekstrem forkyndelse og propaganda, der kommer til at udgå fra den her stormoské.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:41

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Nu omtalte hr. Christian Langballe mig som kirkeminister, og det er jo det, jeg er, ud over at jeg også er ligestillingsminister og minister for nordisk samarbejde. Men i den her sammenhæng er jeg kirkeminister. Så det er fint nok.

Det, jeg prøver at sige, er, at andre trossamfund jo hører til inden for et andet ressortområde.

Ud over det deler vi jo bekymringen. Vi deler bekymringen omkring ekstremisme, hvad enten det er fra det ene eller det andet hold, og det er jo også det, der står i den artikel. Det vedkender jeg mig selvfølgelig, der er ikke noget odiøst i det. Den bekymring har jeg stadig væk, og den deler vi også, men det, jeg også bare prøvede at sige i min tale, var, at det hører til under social- og integrationsministerens ressortområde.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 15:41

Christian Langballe (DF):

Jeg vil godt sige, at jeg blev meget glad, da jeg læste de bemærkninger, der var i Kristeligt Dagblad, hvor ministeren udtalte sig om lige det her forhold. Der står jo også i grundlovens § 69, at andre trossamfunds forhold ordnes ved lov.

Når nu ministeren har så fornuftige holdninger på det her område, mener jeg sådan set ikke, at der er noget til hinder for, at man fra regeringens side kunne sige – og at ministeren kunne opfordre sin

kollega til at sige – at hvad angår regnskaber, skal det, ligesom det er i folkekirken, være fuldstændig gennemsigtigt og transparent, hvor pengene kommer fra.

Det er vi vant til i folkekirken, og det synes vi er gavnligt, så alle borgere kan sætte sig ind i, hvor pengene kommer fra, og at man så i øvrigt kan bremse overførsler, hvis de kommer fra regimer, som vi tager afstand fra.

Kl. 15:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:43

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det er jo sjældent, at jeg hører hr. Christian Langballe sige, at jeg har fornuftige holdninger. Det er faktisk anden gang på 2 uger, tror jeg. Sidste gang var omkring påske ...

Lad mig læse op igen fra samme svar, som hr. Christian Langballe kender, for noget af afslutningen på svaret er følgende:

»Spørgsmålet om adgang til oplysninger om trossamfunds økonomi rejser en række principielle og juridiske spørgsmål, der kræver grundigt forarbejde forud for evt. ny lovgivning. En regulering af adgang til religiøse foreningers regnskabsoplysninger skaber ligeledes udfordringer i forhold til afgrænsningen mellem anerkendte/godkendte trossamfund, religiøse samfund og andre foreninger med et religiøst værdigrundlag.«

Så igen, og det hører jeg også hr. Christian Langballe sige, så hører det til derovre, men bekymringen deler vi. Ingen tvivl om det.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 15:44

Christian Langballe (DF):

Jamen nu er vi i gang med en kommission i forhold til folkekirken, og jeg vil bare sige, at det jo kunne være en anledning til, at regeringen kom med det forslag, at der skal være gennemsigtighed i regnskaberne.

Nu var det den britiske tv-kanal Channel 4, der gik undercover i en moské og i et program i 2008 – anden del af programmet er lige blev sendt – jo afslørede, at de såkaldte mainstrammoskeer i Birmingham, som ifølge det ydre så at sige stod for en tolerant udgave af islam, i virkeligheden, når der ikke var kamera på, stod for den mest ekstreme form for fanatisme, som jeg har set i nyere tid.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:45

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Der er så en detalje, som vi ikke har diskuteret, men det kan vi jo gøre på et andet tidspunkt, og det er, at den her gennemsigtighed for andre trossamfund også kan være en hjælp for dem. Det kan være en hjælp forstået på den måde, at de kan blive fri for at blive mistænkeliggjort hele tiden og blive mistænkt for, at pengene kommer fra det ene og det andet sted. Altså, at vi simpelt hen skiller pærer og bananer, så de mennesker og de trossamfund, som har rent mel i posen – og det kan være inden for det samme – selvfølgelig kan gå fri. Det er jo også det, der er baggrunden for mine udtalelser, nemlig at jeg er rigtig ked af, at vi gang på gang kommer til at mistænkeliggøre nogle mennesker, som egentlig ikke har muligheden for at forsvare sig, og at vi gør det i flæng.

Så vi deler bekymringen, og jeg vil da også vende den her sag med min kollega.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak.

Det sidste spørgsmål, der også er det sidste på dagsordenen, er til ministeren for ligestilling og kirke, og det er stillet af hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:46

Spm. nr. S 266

13) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Vil ministeren forklare, hvorfor folkekirkemedlemmers egenbetaling til gravsteder er steget så eksplosivt inden for de sidste år, som det er tilfældet, og mener ministeren ikke, at det er urimeligt set i lyset af, at langt de fleste har betalt kirkeskat gennem et langt liv?

Skriftlig begrundelse

Jf. blandt andet artiklen »Gravsteder stiger voldsomt i pris« i Kristeligt Dagblad den 11. februar 2011, men også nyere opgørelser.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 15:46

Christian Langballe (DF):

Vil ministeren forklare, hvorfor folkekirkemedlemmers egenbetaling til gravsteder er steget så eksplosivt inden for de sidste år, som det er tilfældet, og mener ministeren ikke, at det er urimeligt set i lyset af, at langt de fleste har betalt kirkeskat gennem et langt liv?

Kl. 15:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:46

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for spørgsmålet. Det vedrører helt klart mit ressortområde.

Helt tilbage i 1994 modtog Ombudsmanden en klage over en kirkegård, hvor man havde krævet en for høj betaling for erhvervelse af et gravsted i et tilfælde, hvor afdøde ikke var medlem af folkekirken.

Ombudsmanden slog i den forbindelse fast, at menighedsrådene og provstiudvalgene handler som forvaltningsmyndigheder. De er derfor underlagt den offentlige rets almindelige principper for beregning af gebyrer. Med andre ord skal de statslige regler for omkostningsberegninger af gebyrer og takster følges og skal selvfølgelig også følges af folkekirken.

I 2009 konstaterede ministeriet imidlertid, at man mange steder i folkekirken ikke havde ajourført beregningerne af kirkegårdstaksterne. Det var i 2009. Så i 2009 påbegyndtes en proces med genberegning af kirkegårdstaksterne, og man gav menighedsråd og provstier en frist til den 1. september 2012 til at få ajourført taksterne.

Samtidig blev der udsendt en ny vejledning til beregning af taksterne for at gøre det lettere at overholde de formelle krav til beregning af taksterne. Folkekirken fik således 3 år til at genberegne taksterne og til at lade eventuelle stigninger ske over flere år.

Ansaret for takstfastsættelse blev i 2009 pålagt provstiudvalgene, men fortsat i dialog med menighedsrådene. Hidtil skulle provstiudvalgene kun godkende taksterne. Ændringen hang sammen med, at det også er provstiudvalgene, der har ansvaret for fastsættelsen af ligningsbeløbet i provstiet. Kirkeskatten og indtægterne fra kirkegårdene er de to primære indtægtskilder i provstiet.

På mange kirkegårde er taksterne således steget, enten fordi det er længe siden, man har foretaget en beregning, eller fordi beregningen ikke har været korrekt udført.

De enkelte provstier har stadig mulighed for at yde tilskud til et folkekirkemedlem, der erhverver sig et gravsted. Ja, man kan faktisk se, at det sågar kan være gratis for folkekirkemedlemmer at erhverve sig et gravsted.

Jeg finder det faktisk helt rimeligt, at folkekirken skal følge de statslige regler for omkostningsberegning, og jeg finder det også helt rimeligt, at folkekirkemedlemmer kan få tilskud til erhvervelse af gravsteder, hvis menighedsrådet ønsker dette.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 15:49

Christian Langballe (DF):

Grunden til, at jeg spørger, er selvfølgelig, at jeg ved, at der er mange mennesker, der er utrolig vrede over de her takststigninger, når man står med et afdødt familiemedlem og lige pludselig opdager, at det er blevet meget, meget dyrere, end man har været vant til.

Jeg mener også, at det er klart, at når man giver tilskud til gravsteder, er de penge, som bliver givet i tilskud – hvis et menighedsråd vælger, at der på kirkegården skal gives tilskud – jo kirkeskattekroner, og det vil sige, at det jo er noget, som folk selv har betalt i kirkeskat. Så det er jo altså ikke sådan en gave, der kommer ned ovenfra. Det er faktisk noget, folk selv har været med til at betale.

Jeg synes bare, at der i folkekirken bliver brugt mange penge på nogle mærkelige projekter, og jeg synes, at det lige præcis på det her område faktisk ville være en klar styrkelse, hvis det var sådan, at egenbetalingen blev holdt nede, fordi der er altså sket nogle drastiske stigninger.

Jeg er klar over det der forløb med de takstpapirer, der er kommet i 2012. Det er jeg klar over, og jeg er klar over historien i det, men det overrasker mig, hvor dyrt det faktisk er blevet. Når jeg taler med borgere, må jeg jo bare sige, at det *er* også blevet dyrt. Det er altså godt nok blevet dyrt.

Jeg ved ikke, om ministeren har en form for løsning, men jeg synes i hvert fald, at man med hensyn til de tilskud, der er givet, kunne sige, at det måske lige præcis er med hensyn til gravsteder, som er så vigtige for mennesker, at man skal sætte ind i forhold til de kirkeskattekroner, som folk jo selv har betalt.

Kl. 15:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:51

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det er fuldstændig korrekt, at det jo altid er ulykkeligt, når mennesker i forskellige situationer lige pludselig får at vide, at der er en anden pris, end man havde forventet.

Men jeg hører også, at hr. Christian Langballe anerkender, at der rent faktisk er en årsag til, at vi er nået hertil, fordi man ikke har ajourført de takster, som man skulle. Man har så fået 3 år til at gøre det, og så er det klart, at priserne stiger, fordi det skulle de have gjort tidligere.

Det er også fuldstændig rigtigt, at det ikke er en gave, der lige kommer dumpende ned. Men sådan er det jo i samfundet generelt, altså at vi betaler til en stor cigarkasse – og det gør vi alle sammen, ligesom de fleste også gør til kirkeskatten – og så bliver der delt penge ud.

Det gør der også herovre, og det gør der til dem, som trænger til det, og det bakker jeg et hundrede procent op om, og det hører jeg, at hr. Christian Langballe også gør.

Jeg håber ikke, at det, jeg hører, er, at jeg skulle gå ind og blande mig i menighedsrådenes og provstiudvalgets beslutninger. Det vil jeg ikke. Det ville være at gå ud over min kompetence som kirkeminister.

Kl. 15:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 15:52

Christian Langballe (DF):

Sådan som jeg opfatter historien i det, så er det også sådan, at man faktisk fra menighedsrådene i høj grad har givet tilskud til forskellige ting, og at det nu med det her takstpapir handler meget om, at man skal overholde de takster. Det er jo ikke alle provstier, hvor det takstpapir er slået igennem, det ved jeg også godt. Men provstierne siger så, at nu skal man overholde de her takster.

Der synes jeg, at det er en prioritering, som skal foretages, og jeg er også fuldstændig enig med kirkeministeren i, at det selvfølgelig er det enkelte menighedsråd, der selv bestemmer.

Jeg synes bare for mit eget vedkommende, at der er nogle steder, hvor der bliver brugt en masse overflødige penge. Jeg synes lige præcis på det her område, at den tilskudsordning, der har været med hensyn til gravsteder, har været fin, og den vil vi gerne støtte op om, for det har fungeret godt.

Kl. 15:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:53

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Til hr. Christian Langballe vil jeg sige, at vi jo kan være enige eller uenige om, hvad der er godt eller skidt at bruge penge til. Det har vi jo ret til, og det kan vi diskutere og blive ved med at diskutere, men det er jo ikke det, det her handler om. Det her handler om noget helt andet.

Det her handler om, at man ikke har fået ajourført taksterne, og det har man haft 3 år til at gøre. Så er det rigtigt, at der er nogle mennesker, som i visse situationer kan blive forskrækket over det. Jeg har ud over det selvfølgelig stor tillid til, hvad de gør ude i de forskellige menighedsråd og provstiudvalg, og det hører jeg også at ordføreren har.

Men den her sag handler altså om noget helt andet, og udgangspunktet er også – så vidt jeg har forstået – en artikel, der har været bragt i Kristeligt Dagblad, hvor den her sag bliver beskrevet, og hvor der også bliver antydnet, at man har sat taksterne op for at dække et underskud i folkekirken. Lad mig, når jeg alligevel står her, slå fast, at de to ting ikke har noget med hinanden at gøre.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 15:54

Christian Langballe (DF):

Jeg har sådan set ikke mere at spørge om, så tak.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Har ministeren mere at sige? (*Ministeren for ligestilling og kirke* (Manu Sareen): Nej).

Tak til ministeren, og tak til hr. Christian Langballe.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 15:54

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 25. oktober 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:55).
